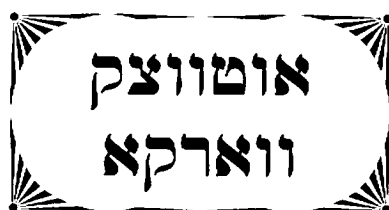

השער השני דעת גדולי החסידות

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק האדמו"ר הזקן מוורקא זי"ע הלכה רק עם מטפחת בלבד! וכן כלתו אשת בנו הרה"ק ר' מנדלי מוורקא זי"ע, ואשת בנו הרה"ק ר' שמחה בונים מאוטווצק זי"ע בנו של הרה"ק ר' מנדלי מוורקא זי"ע. וכן כלתו של אדמו"ר הזקן מוורקא זי"ע, אשת הרה"ק ר' יעקב דוד מאמשינוב זי"ע, ואשת הרה"ק ר' מנחם מאמשינוב זי"ע, ונשות בניו, הרה"ק ר' יוסף מאמשינוב זי"ע, והרה"ק ר' שמעון שלום מאמשינוב - אוטווצק זי"ע, כולם הלכו רק עם מטפחת בלבד!

רצוננו שנשותינו ובנותינו תלכנה כנשי רבותינו הקדושים זי"ע!, אשר מפיהם אנו חיים, וכל מעשינו ואורח חיינו מושתת על הליכותיהם ודרכיהם הקדושים בכל פרט ופרט!.

נבואה נוראה עשרות שנים לפני מלחמת העולם השנייה! מה היה מגורמי המלחמה הנוראה!

שמעתי מפיו של המשב"ק של הרה"ק ר' שמחה בונים מאוטווצק זי"ע - בנו של הרה"ק ר' מנדלי מווארקא זי"ע, אחיו של הרה"ק ר' יעקב דוד מאמשינוב זי"ע, ראש שושלת אמשינוב, - שלפני עלותו לארץ הקודש - בשנת תרמ"ז - נתאספו כל גדולי האדמורי"ם בביתו להיפרד ממנו, מצד אחד ישב הרה"ק בעל שפת אמת מגור זי"ע, ומצד שני ישב הרה"ק מאלכסנדר זי"ע, וכל החדר היה מלא בגדולי הצדיקים שבפולין, עד שלא הניחו לשום גבאי להיכנס לחדרו הקדוש מאפס מקום.

ובאותם רגעים נעלים טרם עלייתו לארה"ק, נעמד הרה"ק ר' בונים מאוטווצק זי"ע, ואמר לכל הצדיקים המסובים שם: הנני רואה שהחלה להתפשט פריצות של לבישת "פעל" - הוא כעין חתיכת בד שחור, והניחו אותה בקצה המטפחת. - דעו לכם, שאם לא יעצרו את הפירצה הזו, יבוא יום ויתחילו הנשים ללבוש פאות הדומות לשיער, ואז יקום גוי אחד ויחריב את כלל ישראל! ובלשונו הטהור: און דאס וועט צו ברענגען אז ס'וועט אויף שטיין א גוי און "קרויב" מאכן כלל ישראל !!! - כה דיבר הרה"ק, יותר מחמישים שנה לפני השואה הנוראה !.

וידוע ששנים מועטות לאחר מכן בערך בשנת תרס"ה, ובפרט משנת תרע"ה בזמן המלחמה הראשונה, היתה התדרדרות עצומה בענייני יהדות בפולין ובשאר אזורי אירופא, וגם בנושא כיסוי הראש, חלה נסיגה נוראה, והסוף המר ידוע לכולם רח"ל.

מפי אחד מגדולי זקני האדמורי"ם שליט"א שהורה לפרסם סיפור נורא זה

אלכסנדר

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק רבי יחיאל מאלכסנדר זי"ע, האדמו"ר
הזקן מאלכסנדר, הלכה רק עם מטפחת בלבד!. וכן כלתו
אשת הרה"ק בעל "ישמח ישראל" מלאכסנדר זי"ע, ואשת
הרה"ק בעל "תפארת שמואל" מאלכסנדר זי"ע, ואשת
הרה"ק בעל "עקדת יצחק" מאלכסנדר זי"ע, כולם הלכו רק
עם מטפחת בלבד!

רצוננו שנשותינו ובנותינו תלכנה כנשי רבותינו
הקדושים זי"ע!, אשר מפיהם אנו חיים, וכל מעשינו ואורח
חיינו מושתת על הליכותיהם ודרכיהם הקדושים בכל פרט
ופרט!.

כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א

מעשה באברך שנכנס אל כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א,
ובפיו שאלה, מה לומר לאשתי שלאחרונה התעוררה לקיים את מצות
כיסוי הראש עם מטפחת בלבד, מפני שלדעתה היא הגיעה אל ההכרה

כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א

"הרי היא ממש צדקנית! דע לך שאתה צריך להעריך אותה ולעודד אותה ולחזקה בדרכה! ובוודאי אין לה להתחשב בכל הקשיים הצדדיים! אלא תלבש מטפחת כראוי וכיאות כרצונו יתברך!"

ב"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א
"תאמין לי שמאד הייתי משתוקק שכולם יזכו לזה!
זו זכות מיוחדת במינה!"

שאין היא מקיימת מצוה זו כרצון הש"י, בשעה שהיא יוצאת לרשות הרבים עם פאה על ראשה, אפילו אם הפאה נקראת אצל אחרים "צנועה", אבל המציאות היא שכל פאה שהיא, הרי שערוותיה נראות ממש כמו שערות, ועל כן היא מרגישה בנפשה שהיא עושה ליצנות ממצוות הבורא יתברך. ובפרט לאחרונה ביררה את הנושא עם עוד כמה נשים, שעוררו אותה לתיקון הדבר כראוי וכיאות כרצון הש"י.

אבל מצד שני - טען האברך - הרי אמי וחמותי הולכות עם פאה, וכל נשות משפחתנו הולכות עם פאה, ובפרט שנשות החסידות הולכות עם פאה, ממילא איני יודע האם אכן זהו הדבר שעליה להתעלות בו. נכידוע כך דרכו של היצר, שמנסה לקרר את הכל, בטענה שיש עוד דברים חשובים, ובכך מקרר את האמבטיה כדרכו של עמלק הרשע ימ"ש. וכי היא צריכה להיות יותר צדיקה וצנועה מכל נשות משפחתה, ומכל נשות החסידים?.

כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א בשומעו זאת, השיב בהתפעלות: מה? זה הרצון שלה בלי שאתה תעורר אותה לזה?! היתכן שבדורנו ישנם נשים צדקניות אשר מתעוררות לתיקון הדבר מעצמם בלא שבעליהם יצטרכו לכפות עליהם את הדבר? אם כן הרי היא ממש צדקנית!. אשה שזוכה בימינו להגיע אל ההכרה הזו מעצמה, בלא שבעלה יעורר אותה וידרוש ממנה את זה, הרי היא ממש אשה צדקנית!. דע לך, שאתה צריך להעריך אותה, ולעודד אותה, ולחזקה בדרכה! ובוודאי אין לה להתחשב בכל הקשיים הצדדיים, אלא תלבש מטפחת כראוי וכיאות כרצונו יתברך.

והתחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לברך את האשה הזו על רצונה הטהור, באומרו: ברכות יחולו על ראשה של אשה כזו, שיש לה את הכח והעוז והרצון לקיים את מצות כיסוי הראש כרצונו יתברך. תאמין לי שמאד הייתי משתוקק שכולם יזכו לזה. אבל שאשה תוכל לזכות לעשות דבר כזה בפועל, זו זכות מיוחדת במינה, ובזכות זה

כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א
"ברכות יחולו על ראשה של אשה כזו, שיש לה את הכח והעוז
והרצון לקיים את מצות כיסוי הראש
עם מטפחת כרצונו יתברך!"

כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א
 "דע לך שעל דבר גדול ונשגב כזה, צריך להודות לה', על שזיכה
 אותך בזכיה נפלאה כזו!
 לכן ראוי שתיתן "קידוש" בשבת הקרובה, לכבוד השמחה הגדולה
 הזו, שזכית בזכות עצומה כזו!"

היא תזכה לבנים צדיקים, ולישועות רבות. וכך האריך כ"ק אדמו"ר שליט"א להשפיע ברכות על אשה זו.

ובסיום דבריו פנה אל האברך באומרו: דע לך, שעל דבר גדול ונשגב כזה, צריך להודות לה', על שזיכה אותך בזכיה נפלאה כזו, שאשתך תפסיק ללכת עם פאה ותתחיל ללכת רק עם מטפחת בלבד. לכן ראוי שתיתן "קידוש" בשבת הקרובה, לכבוד השמחה הגדולה הזו, שזכית בזכות עצומה כזו.

ואכן האברך קיים את דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א, ונתן באותה שבת "קידוש" מיוחד לכבוד השמחה השרויה במעונו, שזיכהו הש"י ברוב רחמיו, שאשתו תהיה מאותם נשים צדקניות הזוכות לקיים את מצות כיסוי הראש כרצונו יתברך.

מלבד זאת ידוע לנו שבכל פעם שכ"ק אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א, שומע על ההתעוררות הנפלאה ההולכת וגוברת בשנים אלה, לחזור לקיום מצות כיסוי הראש עם מטפחת, הוא מעודד ומחזק את כל העוסקים בדבר חשוב ונשגב זה, וממש אין לתאר את גודל החיזוק והעידוד שמשפיע על כל המסייעים הפועלים בחיזוק קיום המצוה הקדושה הזו.

כ"ק מרן אדמו"ר מאלכסנדר שליט"א
מעודד ומחזק בכל עת, את כל העוסקים והמסייעים לחזור לקיום
מצות כיסוי הראש עם מטפחת כרצון הש"י

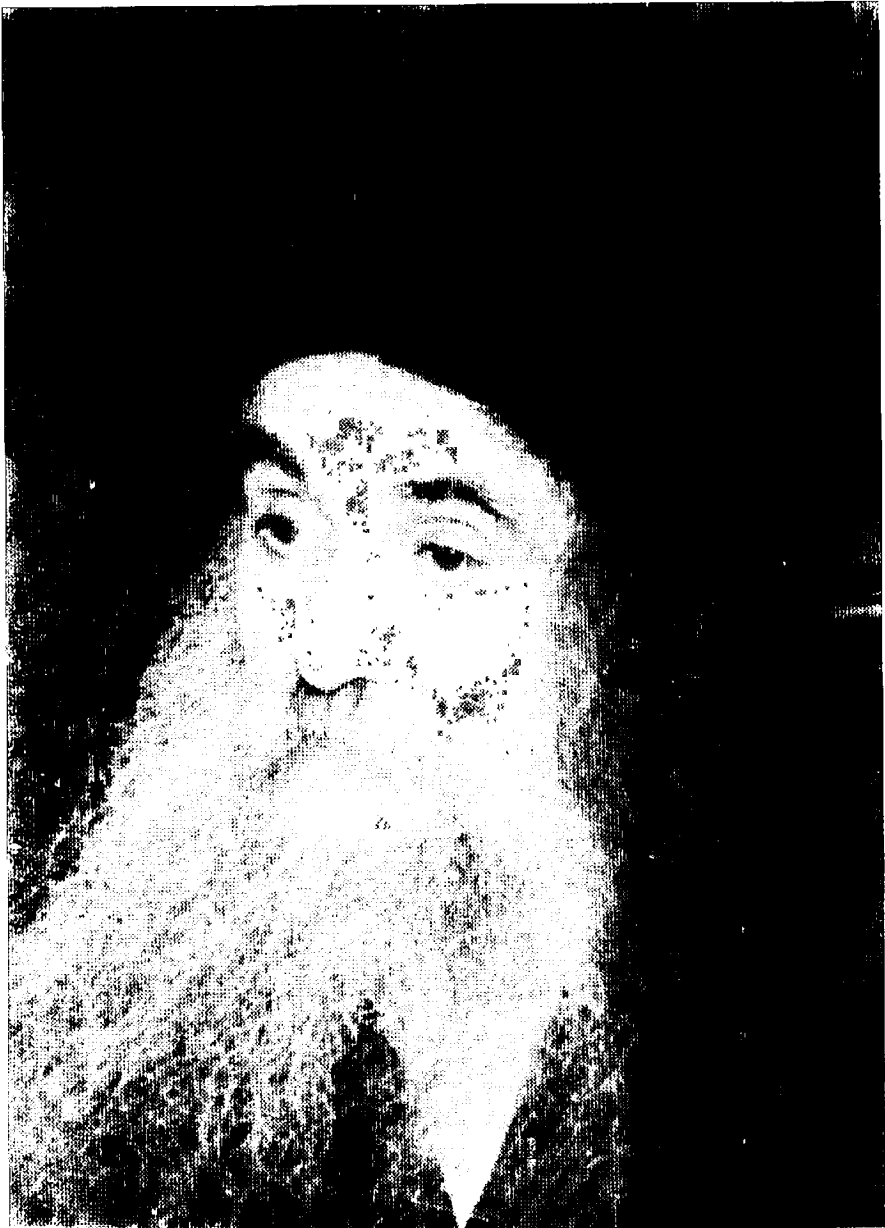
כ"ק מרן אדמו"ר רבי יצחק מאמשינוב ארה"ב זצוק"ל
 בן הרה"ק רבי יוסף מאמשינוב זצוק"ל
 העיד על אביו הקדוש זי"ע שלפני פטירתו התהנן לפני כל בנותיו
 שיתנו לו תקיעת כף, שלעולם לא יחבשו פאה לראשם!

אמשינוב

העיד כ"ק אדמו"ר רבי יצחק מאמשינוב ארה"ב זי"ע, בפני משמשו בקודש, [כאשר היה בדרכו לבית החולים לפני ניתוח], שכאשר שכב אביו הקדוש רבי יוסל'ע מאמשינוב זי"ע לפני פטירתו, ביקש והתחנן מבנותיו ובני ביתו, שיתנו לו תקיעת כף ויבטיחו לו שלא ילבישו פאה נכרית!.

אך בתקופה ההיא היו הנסיונות קשים מאד, בפרט בנושא הצניעות, מפני שהדור התדרדר וירד בצורה נוראה, ונפרצו גדרי הצניעות גם בבתי הרבנים והאדמו"רים, באופן שהיה מאד קשה להתחייב להימנע מללכת עם פאה, ואכן אף אחת לא יכלה להתחייב ולהבטיח שלא תלך עם פאה, מלבד בת אחת ויחידה, שאכן ניגשה אל אביה הקדוש ר' יוסל'ע מאמשינוב זי"ע, והבטיחה לו שלעולם לא תלך עם פאה על ראשה.

סיים בנו כ"ק אדמו"ר ר' יצחק מאמשינוב ארה"ב זי"ע, באמרו, "דבר פלא! שהבת הזו היא היחידה מכל בנות אבי, שזכתה להינצל מהמלחמה הנוראה ולהישאר בחיים! מי יודע אם לא עמדה לה, זכות הבטחתה שלא תחבוש פאה לראשה! זכות זו עמדה לה להינצל ולהישאר בחיים!", עד כאן דבריו הנוראים!.

כ"ק מרן אדמו"ר רבי יצחק מאמשינוב ארה"ב זצוק"ל
 "מי יודע אם לא עמדה לה, זכות הבטחתה
 שלא תחבוש פאה לראשה,
 זכות זו עמדה לה להינצל ולהישאר בחיים!"

באבוב

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק ר' מאיר נתן מבאבוב זי"ע הלכה רק עם
מטפחת בלבד. וכן אשת בנו הרה"ק ר' שלמה מבאבוב זי"ע,
וכן אשת נכדו הרה"ק ר' בן ציון מבאבוב זי"ע, כולם הלכו
רק עם מטפחת בלבד!

רצוננו שנשותינו ובנותינו תלכנה כנשי רבותינו
הקדושים זי"ע, אשר מפיהם אנו חיים, וכל מעשינו ואורח
חיינו מושתת על הליכותיהם, ודרכיהם הקדושים, בכל פרט
ופרט!

כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב זצוק"ל

מאד הייתי שמח אילו הייתי יכול לפעול אצל החסידים שלי
שלא ילכו כלל עם פיאה!

בשיחה אישית עם כ"ק אדמו"ר הגה"ק מבאבוב זצוק"ל אמר
בזה"ל: מאד הייתי שמח אילו הייתי יכול לפעול בעת אצל החסידים

מנכדי מרן הרה"ק בעל "דברי חיים מצאנז וצוק"ל שפוסק בספרו:
אפילו לתת חתיכת משי שחור על המצה שדומה לשיער אסור!

כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב וצוק"ל
"מאוד הייתי שמח, אילו הייתי יכול לפעול שלא ילכו עם פאה כלל!"

שלי, והידידים והקרובים אלי, שלא ילכו כלל עם פיאה. (בלשונו: "איך וואלט גיהאט גרויס שמחה, אויב איך וואלט געקענט יעצט אויספירן ביי מיינע חסידים, ידידים און קרובים, אז זיי זאלן נישט גיין מיט קיין שום שייטל נישט), אבל כעת זה יהיה קשה עבורי מאד לפעול זאת, אבל עם כל זאת אנסה לראות מה שייך לעשות להבא.

וסיפר באריכות עובדא מדודו זקנו הגה"ק בעל דברי יחזקאל משינאווא זי"ע: פעם אחת נסע הגה"ק משינאווא לשבת קודש לריישא, והתאספו מאות חסידים מכל העיירות מסביב לריישא לשבות בצל הגה"ק משינאווא זי"ע, בליל שבת קודש דיבר הגה"ק משינאווא באריכות מהאיסור של פאה נכרית, והזכיר בחריפות את פסק הלכה של אביו הגה"ק מצאנז זי"ע.

כל הקהל התמלא פחד ומורא מדיבוריו החריפים של הגה"ק משינאווא זי"ע, וביום ראשון התאספו כמה עשרות חסידים שבביתם התחילו לזלזל באיסור הפאה, לפני הגה"ק משינאווא זי"ע, באומרם מה יהיה כעת. והגה"ק משינאווא זי"ע דיבר עמהם ועם נשותיהם, עד שפעל אצלם שילכו בצניעות ויסירו את הפאה.

ואז הבין כל הקהל מה היתה כוונת הגה"ק משינאווא זי"ע בכל הביקור שטרח לבוא לשבת קודש לריישא, שהכל היה כדי לתקן שם את הענין של פאה נכרית שהתחיל להתפרץ אצל כמה משפחות שם. - עד כאן סיפר כ"ק אדמו"ר הגה"ק מבאבוב זצוק"ל.

משימות החסיד ששוחח עם כ"ק אדמו"ר זצוק"ל ורשם את כל הדברים מפה קדשו

סיפור נורא מאחד מחסידי באבוב!

שמעתי כעת מר' מנדל לנדא שליט"א, הוא ראה [במודעה] שהולכים לדבר בענין פיאות, ואמר לי, אני רוצה לספר לך מעשה,

כ"ק מרן הרד"ק רבי בן ציון מבאבייב וצוק"ל
בן כ"ק מרן הרד"ק רבי שלמה מפאנאבא וצוק"ל

אשר דרש דרישה נגד הפיאנות, א' שארפע שמועס אנשקענן שייטליקן!
עד שהחסידים מיד השליכו את פאות נשותיהם לתוך האש!

זקני היה גר באושפיצין, פעם אחת הוא בא הביתה לאחר התורה של סעודה שלישית, כאשר הרבי הראשון מבאבוב ("דער ערשטער רב" - הרה"ק ר' שלמה מבאבוב זי"ע), היה עדיין רב בעיר אושפיצין, והרה"ק אמר שיחה חריפה נגד הפיאות!, א שארפע שמועס אנטקעגן שייטלען!, אזי הוא [החסיד] מיד בא אל ביתו, ולקח את הפאה של אשתו והשליך אותה אל תוך התנור הבווער!. (איז ער גלייך אהיים געקומען, און גענומען דעם שייטל פון זיין ווייב, און ער האט דאס גלייך אריין גיווארפן אין אויוון אריין!) כך היו נראים החסידים הקדמונים! - אזוי האבן אויסגעזעהן פארציטישע חסידים!.

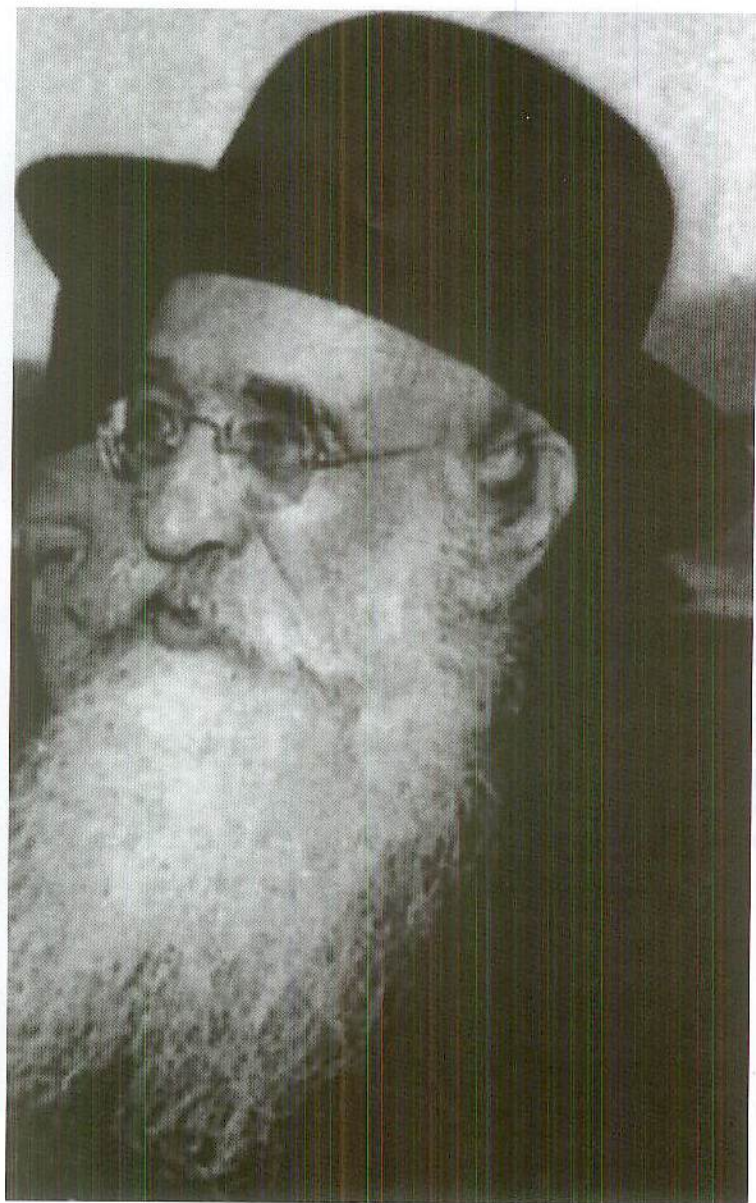
מתוך שיעורו של הגאון ר' חיים יעקב מאויבער שליט"א חתנו של כ"ק אדמו"ר מבאבוב זצוק"ל, מורה הנוראה דקהילת באבוב ארה"ב, - ולאחר מכן התבטא: שאם ילמדו היטב את הסוגיא של פאה נכרית, "אזי עלולים לעשות כמו המעשה באותו חסיד שרץ הביתה והשליך את הפאה לתוך האש!" מפני שיראו את חומר הדבר שזה חשש איסור דאורייתא!!!! אבל הוא מבקש שיתחזקו יחד, עד שיצליחו בעושה"י, לפעול זאת מתוך הכנה, ורצון, להתעלות בקיום רצון הש"י בשלימות.

הגה"ק מהר"ש מבאבוב זי"ע סירב לקבל סנדקאות אצל ילד שנולד מאשה שהלכה עם פיאה!

עוד שמענו מכ"ק אדמו"ר הגה"ק מבאבוב זצוק"ל בדרשה ברבים, שסיפר על זקנו הגה"ק ר' שלמה מבאבוב זי"ע, שהקפיד מאד כאשר שמע על אשה מנשי עירו שהלכה עם פאה נכרית. ופעם אחת בא לפניו אחד מהגבירים העשירים הגדולים בעירו, שאשתו הלכה עם פאה, וביקש לכבד את הגה"ק מבאבוב זי"ע בסנדקאות אצל ברית מילה שעושה לבנו, והתחיל הגה"ק מבאבוב לזעוק עליו בקול רעש גדול, איך אינך מתבייש לבקש ממני דבר כזה, וכי אני אושיב על ברכיי בן שנולד מאשה זו!, ולא הסכים בשום אופן להיות סנדק אצל מי שאשתו הלכה עם פאה נכרית.

כ"ק מרד הרה"ק רבי בני ציון מפאנבורג זצוק"ל
בן כ"ק מרד הרה"ק רבי שלמה מפאנבורג זצוק"ל
אשר לא הסכים לקבל מנדקאות, אצל ילד שאמו הלכה עם פאדז'
ולידו חשש בני כ"ק מרד אדמו"ר מפאנבורג זצוק"ל

כ"ק מרן אדמו"ר מבאיאן זצוק"ל
נאנח ואמר בצער : "אוי די היינטיגע שייטלעך! אוי די היינטיגע
שייטלעך!" "אוי הפאות של היום!"
[כלומר הפאות שהיו בחיים חיותו, עד אדר תשל"א, לפני יותר
משלושים שנה!]

אוי! די היינטיגע שייטלעך!

כ"ק אדמו"ר הרה"ק ר' שלמה מרדכי מבאיאן - ניו יורק זצוק"ל,
 נאנח פעם באומרו בצער נורא, "אוי! - - - די היינטיגע שייטלעך!!!
 - - - אוי!!! - - - די היינטיגע שייטלעך!!! - - - " [אוי, הפיאות
 של היום! הפיאות של היום!].

והיה הדבר ניכר בעליל, לעיני כל הנוכחים, גודל צערו מהמצב
 של הפיאות בזמנו!, (הרה"ק מבויאן נפטר בשנת תשל"א!), שכבר
 אז נפרץ ללכת עם פיאות הנראות כמראה שיער, אשר הם היו הרבה
 יותר גרועות מהפיאות שהיו בשעה שהפירצה התחילה לחדור בעם
 ישראל, ועל זה נאנח הרה"ק זי"ע באומרו "אוי! די היינטיגע
 שייטלעך!", כלומר אפילו אותם משפחות שנפרץ אצלם הדבר, אבל
 מי מילל ומי פילל שהדבר יגיע עד למצב נורא כזה, שילכו ברחובות
 עם פיאות שייראו ממש כמראה שיער!, כמו "היינטיגע שייטלעך"!

בשם כ"ק אדמו"ר מבאיאן שליט"א

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "חלקת יהושע" וצוק"ל
מביאלא

בן אחיו של הרב הקדוש רבי נתן דוד מפארצווא וצוק"ל שכתב
בצוואתו הקדושה:

"ולא ילבשו הנשים, הן הבנות, הן הכלות, עד עולם "האר
שייטלעך" [שער של פאה] חלילה וחכו".

ביאלא

מצוות הרב הקדוש רבי נתן דוד מפאדצווא זצוק"ל
בן הרב הקדוש רבי יצחק יעקב מביאלא זצוק"ל
האדמו"ר הראשון לבית ביאלא

זה לשונו הטהור של הרב הקדוש רבי נתן דוד זצוק"ל בן הרב הקדוש בעל "דברי בינה" מביאלא זצוק"ל, בצוואתו הקדושה אות י"ב.

"דרך האנשים לצוות לבניהם איזה צוואה בהנהגה וכו', על כן הנני מצוה אתכם על הדבר הזה, גם בחיצוניותכם יהא ניכר בכם כי הנכם זרע ברוכי ה', לא תשנו חס ושלוש ממלבושיכם כלל וכלל, אפילו באחד מן המלבושים, מכפי שהורגלו אבותינו הקדושים זי"ע, אפילו בגד אחד שלכם לא ישונה ולא ידמה חס ושלוש לבגדי אנשי שחץ בימינו כפי מנהגם רחמנא לצלן. רק כמו שלבשו אנשי שם ראי ה' אבותינו הקדושים ע"ה זי"ע.

ולא תחשבו לאמת חס ושלוש, אשר יספרו לכם אנשי שקר שונאי כל טהרה, שהיו צדיקים ששינו מלבושיהם חס ושלוש, מעט או הרבה, תדעו כי הכל שקר, ורק בהוות לבם ידברו על צדיק עתק, ולא תשמעו להם חס ושלוש.

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "חלקת יהושע" וצוק"ל
מביאלא

"נפרץ באחרונה שנשים נשואות לובשות פאה נכרית
הדומה לשיער"
"הדבר אסור מדינא!" "ובכגון דא, אין שום היתר!"

ולא ילבשו הנשים, הן הבנות והן הבלות, עד עולם, "האר שייטלעך" [שער של פאה] חלילה וחם. ולא יתראו שער ראשם חוצה חס ושלום, וכו', המה וזרעיהן וזרעם אחריהם, עד סוף כל הדורות.

כי ידוע שבזה העון רחמנא לצלן גורמים עניות רחמנא לצלן, ושאר דברים רעים חס ושלום, והגלות מתארך, וכל מה שישראל סובלים בגלות הוא בסיבת זה".

בקריאת קודש ממרנן האדמו"רים והרבנים זצוק"ל משנת תשל"ה, התתימה הראשונה ברשימת החתימות, היא של כ"ק מרן אדמו"ר הקדוש והטהור בעל "חלקת יהושע" מביאלא זי"ע, אשר חתם את שמו הטהור, הראשון ברשימת החותמים.

ונביא בזה קטע מלשון האגרת אשר עליה חתם כ"ק אדמו"ר הקוה"ט רבי יחיאל יהושע מביאלא זי"ע:

"היות כי בעוונותינו הרבים נפרץ באחרונה שנשים נשואות לובשות פיאה נכרית, הדומה ממש לשער, מינים ממינים שונים, לא שערום אבותינו, עד שנראין כפרועות ראש חס ושלום, הרינו רואים חובה לעצמנו להודיע דעת תורתנו הקדושה, כי הדבר אסור מדינא.

שאף במקומות שנהגו היתר בפאה נכרית, לא עלתה על הדעת להתיר פיאות נכריות כאלו! ובכגון דא, אין שום היתר!".

"חייב כל הירא את דבר ה', וחם על כבוד קונו, וכבוד תורתו
הקדושה המהולל, ואשר לבו כואב והרד על קיומם של יסודות
הקדושה של עם ישראל, להקפיד כנזכר לעיל".

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "חלקת יהושע" וצוק"ל
מביאלא

מברך את נשות ישראל המקיימות את מצות כיסוי הראש כרצון הש"י
בצניעות, שבזכות זה תזכה כל אחת:
"לבנים מהוגנים, אהובים למטה ונחמדים למעלה, כשתילי זיתים סביב
לשולחנה!"

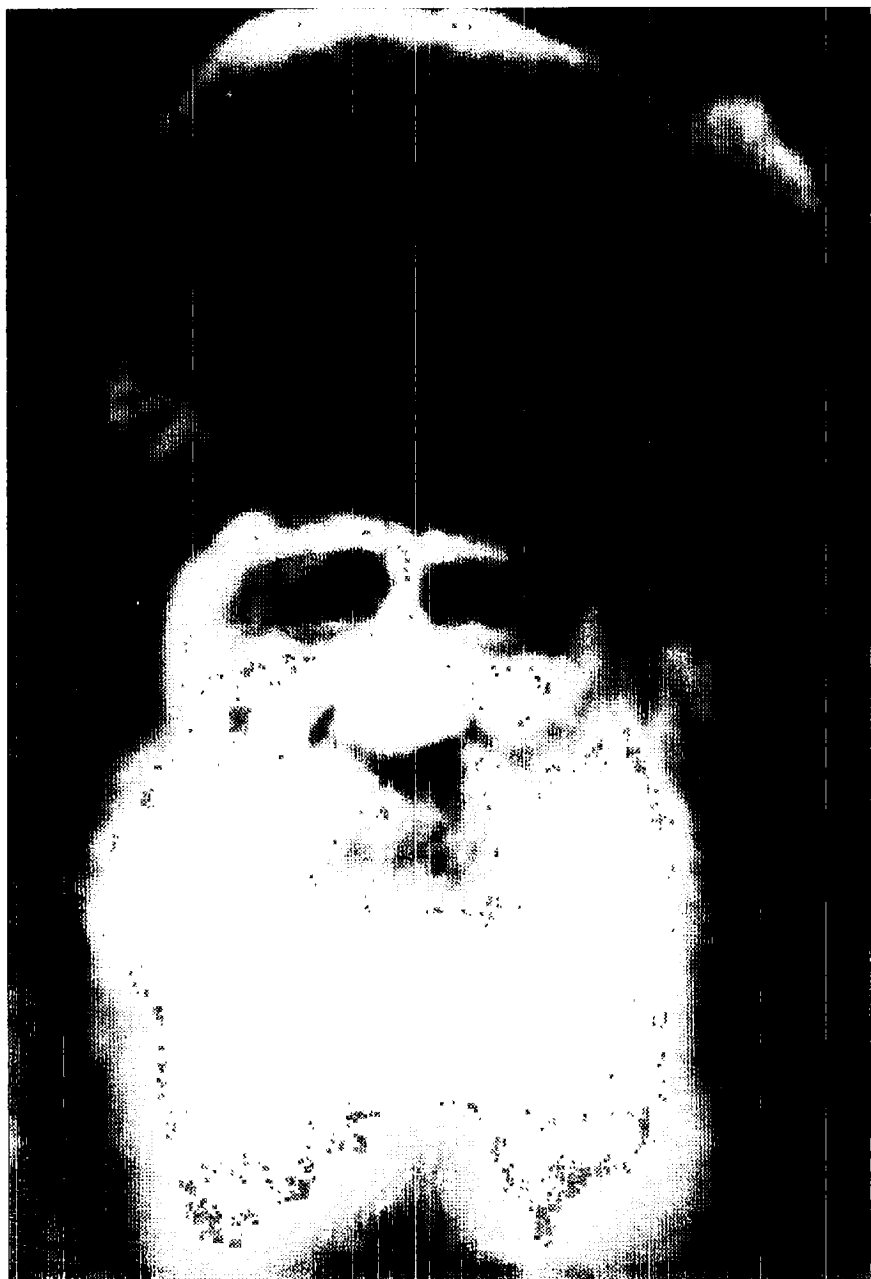
"ולכן חייב כל הירא את דבר ה', וחס על כבוד קונו, וכבוד תורתו הקדושה המחולל, ואשר לבו כואב וחרד על קיומם של יסודות הקדושה של עם ישראל, להקפיד כנזכר לעיל!".

"ולעומת זאת הבטיחנו חכמינו ז"ל, כי האשה הכשרה אשר הצניעות היא עדייה ותפארתה, זוכה לבנים מהוגנים, אהובים למטה ונחמדים למעלה, כשתילי זיתים סביב לשולחנה".

יחיאל יהושע בן לאאמו"ר וצללה"ה מביאלא

והנה כל זאת מדובר על הפאות שלפני יותר מעשרים וחמש שנים!, אשר כיום אין אף אחת שתעיז ללבוש פאה כפי שהיו נראות הפאות בשנים ההם, ועל הפאות ההם כתב כ"ק אדמו"ר בעל "חלקת יהושע" מביאלא זי"ע, שכל פאה "הדומה ממש לשיער", "בכגון דא אין שום היתר"!, ו"דעת תורתנו הקדושה כי הדבר אסור מדינא"!.

על אחת כמה וכמה בימינו, שכל מוכרי הפאות אומרות במפורש, שלא נמצא כיום שום פאה שאינה דומה ממש לשיער!, ובסקר שנערך בשנת תשנ"ז, כשנשאלו פאניות האם אפשר להשיג כיום פאה שאינה נראית כשער ממש, צחקו ולעגו על השאלה הזו, באומרם, "כיום אין להשיג שום פאה סינטטית שאינה נראית ממש כשיער"! ואם כן מוכן ופשוט שזאת התורה לא תהא מוחלפת, ואם "דעת תורתנו הקדושה כי הדבר אסור מדינא", "ובכגון דא אין שום היתר"!, אזי ברור ופשוט שאין לנו אלא לקיים את דברי התורה כהלכתה, ולקיים מצות כיסוי הראש בצניעות כדת וכדין, עם מטפחת צנועה ללא שום תוספת של פאה נכרית כלל וכלל.

ב"ק מרן הרד"ק מהרי"ד מבעלזא זצוק"ל
 "כל מי שלומד שלחן ערוך ביראת שמים, רואה היטב
 שאין חילוק בין שערות עצמן לפאה נכרית!"

בעלזא

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק ר' שלום מבעלזא זי"ע הלכה רק עם מטפחת בלבד!, וכן אשת הרה"ק ר' יהושע מבעלזא זי"ע (דער מיטעלער רב), ואשת הרה"ק ר' ישכר דוב מבעלזא זי"ע, ואשת הרה"ק ר' אהרן מבעלזא זי"ע, כולם הלכו רק עם מטפחת בלבד!. וכמו"כ יבלחט"א אשת כ"ק אדמו"ר מבעלזא שליט"א - בת כ"ק אדמו"ר מויזניץ שליט"א - וכלתה בת כ"ק גאב"ד מאקאווא שליט"א, הולכות רק עם מטפחת בלבד!.

רצונינו שנשותינו ובנותינו תלכנה כנשי רבותינו הקדושים! אשר מפיהם אנו חיים, וכל מעשינו ואורח חיינו מיוסד על הליכותיהם, ודרכיהם הקדושים.

כ"ק מרן הגה"ק ר' ישכר דוב מבעלזא זצוקללה"ה

אין חילוק בין שערות לפאה!

הגה"ק מרן המהרי"ד מבעלזא זי"ע דיבר בדרשה לפני אלפי ישראל - ונדפסה בספר "דיבורים קדושים" ובעוד ספרים - [לאחרונה

כ"ק מרן הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זצוק"ל
אמר בדרשתו המפורסמת נגד פאה נכרית
"צריך כל איש, לעיין היטב על בני ביתו בזהו"

נדפסה שוב בסוף ספר "קול התור" בעמוד רס"ח. - כמו כן התפרסמה כמה פעמים בספרי בעלזא, ובין הדברים אמר בזה הלשון:

"ידוע לכל חומר האיסור מנשים ההולכות בשערות שלהן, כי נפסק בשו"ע שהיא נקראת על ידי זה עוברת על דת משה ויהודית ויוצאת בלי כתובה!.

והנה כל מי שלומד שולחן ערוך ביראת שמים, רואה היטב שאין חילוק בין שערות עצמן לפאה נכרית שנקרא שייטעל!.

ונדפס כעת בשולחן ערוך הגהות חתם סופר, ופוסק גם כן שאין חילוק בין שערות עצמן לפאה נכרית!.

גם בספר עצי ארזים שהיה גדול הדור ומפורסם, פוסק גם כן כך, שאין חילוק! וכן כתב בספר באר שבע.

על כן צריך כל איש לעיין היטב על בני ביתו בזה!". עד כאן לשונו הקדוש.

הדבר שבבעלזא מתעבים אותו - הוא חבישת הפאות!

בספר "באהלי צדיקים" חלק ב' פרק ח', מסופר על נישואי אחד מבניו של מרן הרה"ק רבי ישכר דוב מבעלזא זצוק"ל, שכאשר התקרבו המחותנים אל העיר בעלזא, עלו אל הרכבת המשמשים של הרה"ק מהרי"ד מבעלזא, ודרשו שאף אחת מהנשים לא תכנס אל העיר עם פאה.

וכך מובא שם מעדות אחד הקרובים שנסע לבעלזא להשתתף בחתונה, (עמוד 399):

"בהתקרבו לבעלזא, ניגשו כמה מן המשמשים בקודש בחצר הרבי [רבי ישכר דוב] מבעלזא, וביקשו שיודיעו ויאמרו אל בנות

הדבר שבבעלזא מתעבים - הוא חבישת הפיאות! והנשים שם
חובשות רק מטפחת לראשן!

הרבי [המחותן] הצעירות, שיסירו את הפיאות הנכריות שחבשו לראשן, ויחליפו אותם מיד במטפחות ראש. כי תועבת בעלזא היא הפאות הנכריות! והנשים שם חובשות רק מטפחות לראשן!.

המבוכה שעוררה דרישה זאת היתה מלאה.

עד שהרבנית הזקנה של המחותן זי"ע, שממילא עטפה את ראשה תמיד במטפחת, פקדה על כולן להחליף את הפאה הנכרית במטפחות".

"אהלי צדיקים" חלק ב' פרק ח'

ההכרזה בליל שבת פאה זהו איסור גמור!

כ"ק אדמו"ר הגה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע היה נוהג הרבה פעמים בליל שבת קודש, כאשר הקהל היה עובר לפניו באמירת גוט שבת, והיה מגיע תור השמש - ר' נחמן שמש - לעבור לומר גוט שבת, היה קורא לו בלשון קדשו "גיי רוף אויס!", - לך להכריז!. השמש היה עולה על הבימה ומכה בכח גדול, ומכריז בזה הלשון, "מ'איז מכריז ומודיע, בשם דער רב זאל מאריך ימים זיין, אז שייטל איז א העכט'ע איסור! = מכריזים ומודיעים, בשם הרב שיאריך ימים, שפאה זהו איסור אמיתי!, איסור גמור!".

מפי נכד המהרי"ד מבעלזא זי"ע, הרה"ח ר' יצחק דוד רוקח זצ"ל
שזכר זאת ממה שראה בעצמו כמה פעמים

"מכריזים ומודיעים בשם הרב שיאריך ימים,
שפאה היא איסור גמור!"

ב"ק מרן הרב"ק מהרי"ד מבעלזא זצוק"ל

"גיי רוף אוים!"

"מאז מכריז ומודיע, בשם דער רב זאל מאריך ימים זיין, אז
א שייטל איז א העכטע איסור!"

וכי על דבר שאבי אסר אותו בכל התוקף רצונך להוציא היתר?!

לאחר מלחמת העולם השנייה, היה מאד קשה להשיג שידוכים של בנות שיסכימו ללכת עם כיסוי ראש כרצון הש"י רק עם מטפחת, נכנס אחד אל הרה"ק מרן רבי אהרן מבעלזא זי"ע, ורצה להוציא ממנו היתר על פיאה נכרית, אמר לו הרה"ק מבעלזא זי"ע: "וכי על דבר שאבי אסר אותו בכל התוקף, ואמר שמי שלומד שולחן ערוך ביראת שמים רואה היטב שאין חילוק בין שערות לפיאה, - הינך רוצה להוציא ממני היתר?!", די לך שאני לא יוצא בחריפות לאסור את זה ברבים - מחמת המצב הנוכחי - אבל איך הינך עוד רוצה שאתיר כזה דבר?!"

נבואת הרה"ק מהר"א מבעלזא זי"ע על דורינו!

עוד התבטאות נוראה - אשר טמון בה נבואה נפלאה המתגלית בימינו אלה בפועל - נשמעה מפי כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט מהר"א מבעלזא זי"ע, בימים שלאחר מלחמת העולם השנייה, כאשר התלקטו ובאו משארית הפליטה לארץ הקודש, וביניהם עלה כ"ק מרן אדמו"ר הקדוש והטהור מרן רבינו אהרן מבעלזא זי"ע, שאל פעם אחד מחסידיו: מה לעשות כאשר אי אפשר להשיג שידוך שתסכים ללכת עם מטפחת, - אשר כאמור אביו הקדוש התבטא ברבים שאין כל הבדל בין פיאה לשערות.

"ווען די וועלט וועט זיין וועלט, וועט מען ארויס גיין
אנטקעגן דעם מיט שטעקענעם!"

כ"ק מרן הרה"ק מהר"א מבעלזא זצוק"ל
דבר שאבי אסר אותו בכל התוקף, ואמר: שמי שלומד שלחן ערוך
ביראת שמים, רואה היטב שאין חילוק בין שערות לפאה!
וכי על זה הנך רוצה להוציא ממני היתר?!"

ענה לו כ"ק אדמו"ר מבעלזא זי"ע: כעת לאחר החורבן, שאי אפשר להשיג שידוך, אזי אין ברירה ומוכרחים להעמיד בתים בישראל, אבער ווען די וועלט וועט זיין א וועלט, וועט מען ארויס גיין אנטקעגן דעם מיט שטעקענעס!!! - באשר העולם יהיה עולם [היינו כשהעולם יקום מהריסותיו, ויתחזק מהחורבן הנורא ששרר אז בכל העולם], אזי יצאו כנגד זה עם מקלות! [היינו עם כל הכוחות!].

והנה הנוסח הזה, "ארויס גיין א קעגען דעם מיט שטעקינס", הוא נוסח שמובא בכמה מקומות שיצא מפיו הקדוש והטהור של כ"ק מרן מהר"א מבעלזא זי"ע, בנוגע לעניני צניעות.

ונביא לדוגמא מה שמובא בדרשת כ"ק מרן מהר"א מבעלזא זי"ע, שדרש בש"ק לך תרצ"ו קודם קריאת התורה על הבימה, (ונדפסה בספר "גנות עלי נהר" עמוד קל"ב, ומשמם בספר "דער רב זכרונו לברכה" עמוד רצ"ד), וזה לשונו הקדוש: "איך האב אייך נישט געוואלט זאגען, נאר איך מיז אייך זאגען, עס טרעפט זיך נעבעך ביי אייך, אזעלעכע וואס גייען בגילוי בשר אויסגעבלאזט, מען זאגט זיי, ענפערין זיי: דאס איז שטותים מיט הבלים". - ונענה על זה כ"ק מרן אדמו"ר מהר"א זי"ע, ואמר בדרשתו בלשונו הטהור: "דאס איז זייער א הארבע עבירה! מען דארף ארויס גיין א קעגען זיי מיט שטעקינס"! [צריכים לצאת נגדם עם מקלות!].

והנה ידוע שבכל תיבה ואות שיצאה מפיהם הקדושים והטהורים של צדיקי אמת זי"ע, מונחים וגנוזים סודות נפלאות ונשגבות לאין שיעור וחקר. ובוודאי שגם בתיבות אלו טמונים וגנוזים מליצות טובות בזכותן של ישראל, כאשר ידוע ומפורסם גודל אהבת ישראל, ולימוד זכותן, אשר היה מרגלא בפומיא של אביהם ורועם הנאמן כ"ק מרן מהר"א מבעלזא זי"ע.

על כן אולי אפשר לומר, אחד מיני ריבי רבבות מהענינים הטמונים בלשון זה דייקא, על דרך שמצינו מפורש בנביאים, שיש

מושג של "מקל" שאינו מקל חובלים חס וחלילה, אלא "מקל נועם". והיינו, שכאשר מסייעים לאדם בר ישראל שיצליח לטעום את נעימות עשיית רצון הש"י כראוי וכיאות, אזי מכח הכרת האמת האמיתית, אשר היא נותנת את הרגשת הנעימות היחידה לנשמת בר ישראל, על ידי זה כל נשמה יהודית נמשכת מאליה אל קיום רצון הש"י כראוי.

כי כל נשמה מישראל, אינה מרגישה נעימות פנימית אמיתית, אלא אך ורק כאשר היא זוכה להתבטל אל ציווי הש"י באמת. ולכן יש לסייע לנשות ישראל, עם "מקל נועם", לא עם "מקל חובלים" חס וחלילה, אלא לסייע להם להרגיש את הנעימות הנפלאה, אשר זוכים בה רק אלו שמתבטלות באמת אל קיום רצון הש"י במצוה זו כראוי וכיאות, ומכח הרגשת נעימות זו, ימשכו מאליהן לעשות את רצונו יתברך בשמחה.

וכמו כן יש מושג של מקל, אשר משמש למשענת עבור סיוע לאדם ההולך עמו, כך גם דיבורי העידוד אשר עמהם צריך לצאת לקראת נשות ישראל, יהיו המשענת אשר יסייעו לכל נפש מישראל, ללכת בדרך הראויה בקיום רצון הש"י באמת.

ואכן בימינו אלה, אנו רואים את קיום נבואת הרה"ק מבעלזא זי"ע, כאשר מתעוררים רבים, לחזק ולעודד את נשות ישראל, לקיים את מצות כיסוי הראש כרצונו יתברך, מתוך שמחה של מצוה, ומתוך "נועם" ה' עליהם.

כי אנחנו, אין לנו אלא לעודד ולחזק את כל מי שביכולתנו, להחשיב ולייקר את הזכיה לקיים את מצות הש"י כתיקונה מתוך שמחה של מצוה. אשר דבר זה נעשה בעיקר על ידי הקריאה בדברי הצדיקים ומעשיהם, בענין קיום מצוה קדושה זו, כי כפי מה שמתבוננים בדבריהם הקדושים, כך מרגישים נעימות נפלאה בשעה

כ"ק מרן אדמו"ר מהר"א מבעלזא זצוק"ל
דער עיקר איו: ס'זאל זיין גוט געבונדן, ווי א אידישע טאכטער דארף גיין!"

שזוכים לקיים את המצוה הקדושה כראוי, ודבריהם הבוררים מלווים ומקיפים את כל מי שזוכה לקיים את דבריהם בשלימות, והם הם המשענת האמיתית בעולם הזה - נגד כל המלעיגים, ובעולם הבא - נגד כל המקטריגים, אשר כולם יהיו נכנעים ובטלים לפי מה שהקריב את רגילותו על מזבח רצונו יתברך שמו, כפי מה שהשתוקקו הצדיקים זי"ע. ולכן אין לנו שום דרך אחרת בעולם, אלא אך ורק שכל אחד יעודד בביתו, וההורים יעודדו את בניהם ובנותיהם וכל יוצאי חלציהם, בכל אופני העידוד והחיזוק, עד שכולם יכירו וידעו בבהירות, את החשיבות האמיתית, והחביבות הגדולה, וההערכה הפנימית, אשר מחשיבים ומחבבים המה את כל מי שזוכה לקיים מצוה קדושה זו כרצון הש"י באמת. וכפי מה שירבו כולם לעודד ולחזק איש את רעהו, כך יזקף לזכותם, זכות עשיית מצוה זו, שתיעשה באופן של "דרכיה דרכי נועם, וכל נתיבותיה שלום".

עדיף שידוך פשוט! ובלבד שתלך רק עם מנפחת בלבד!

סיפר הרה"ח ר' מרדכי וועבער: פעם אחת הצעתי שידוך עבור בנו חורגו של כ"ק אדמו"ר מהר"א מבעלזא, - ה"ה הרה"צ ר' אברהם פולק מפתח תקוה שליט"א, אשר אדמו"ר מהר"א מבעלזא גידל אותו ודאג לכל צרכיו כאב אל בנו יחידו. - אך לאחר שהזכיר הצעה זו פעם אחת, שוב לא טיפל בה, מפני שבבעלזא היתה קפידא גדולה שמיוחס יקח שידוך עם יחוס, ולהצעה זו חשב המציע שאין יחוס, לכן חשב שיותר מפעם אחת אין הוא מזכיר זאת.

והנה לאחר תקופה קרא לו כ"ק מרן אדמו"ר מהר"א מבעלזא זי"ע ושאל אותו: מרדכי, מדוע אין אתה ממשיך עם השידוך

שהצעת. ענה לו ר' מרדכי: אומר את האמת, היות ואין שם יחוס, ובבעלו מקפידים שיהיה יחוס, לכן החלטתי שאני לא דוחף את זה יותר.

אמר לו כ"ק מרן אדמו"ר מהר"א מבעלזא זי"ע: שמע נא! אתה יודע, שכל ההצעות של משפחות שיש להם יחוס, שהציעו עד עתה, הם רוצים שהיא תלך עם... - והראה ביד קדשו מעל המצח בצורה של מראה שערות, והתכוון לקצה [שפיץ'ל] של פיאה - וסיים באומרו: לכן מוטב לי שלא יהיה שום יחוס, ויהיה שידוך פשוט, העיקר שהראש יהיה מכוסה וקשור טוב כמו שבת ישראל צריכה ללכת!. ובלשונו הטהור אמר - "זאל זיין גוט געבינדן!", ווי א אידישע טאכטער דארף גיין"!.

ואכן הוא התחיל לעסוק בשידוך זה, ולאחר מכן כשנודע שהיא נכדת הב"ת, החשיב זאת כ"ק אדמו"ר מהר"א מבעלזא ובכל פעם שדיברו מהשידוך הזה השתדל שיזכירו אותה בתואר "נכדת הב"ח"! - כל כך הקפידו בבעלו שיהיה יחוס בשידוך, ואף על פי כן אמר כ"ק אדמו"ר מהר"א זי"ע שיותר חשוב לו ("זאל זיין גוט געבונדן") שיהיה הראש מכוסה כראוי, מאשר כל היחוס! ובלשון קדשו: "עס איז בעסער זאל זיין א פשוט'ע שידוך, אן קיין יחוס, אין דער עיקר איז: זאל זיין גוט געבונדן"!!! "ווי א אידישע טאכטער דארף גיין!".

הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע "מתנגד מאד שילכו הנשים עם פאות"

את הסיפור הקודם, שמענו מפי בעל העובדא הרה"ח ר' מרדכי וועבער שליט"א. ולאחר זמן ראינו שהובא הסיפור בקצרה בספר "עזר מקודש" בעלזא עמוד 37 (ומשם הובא במאמרו של הרה"ח ר' אהרן פרלוב שליט"א בתוספת לגליון המודיע, כ"ד חשון תשנ"ו עמוד כ"ג) וזה לשונו:

כ"ק מרן הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצוק"ל
"מתנגד מאד שליכי הנשים עם פאות, לכן מותר הוא על ענין היחוס, כי
עדיף לו שלא לוותר על ההימנעות מהפאה"

[עזר מקדש - בעלזא - עמוד 137]

"שאל ר' מרדכי בתמיה, הרי החתן הינו מיוחס, נכד בעלזא, וזידיטשוב, ומשפחה זו הרי אינה ממשפחת מיוחסים, וכידוע הקפיד מרן שמיוחסים ישתדכו עם מיוחסים דייקא. ענה לו מרן זי"ע, היות והוא מתנגד מאד שילכו הנשים עם פאות, לכן מותר הוא על ענין היחוס, כי עדיף לו שלא לוותר על ההימנעות מהפאה". עכ"ל הסיפור כפי שהובא שם בקצרה.

והנה ידוע ומפורסם עד היכן הגיעה התבטלותו העצומה וחרדתו הנוראה של כ"ק מרן אדמו"ר רבינו אהרן קדוש ה' זי"ע, לקיים במסירות נפש כל מנהג של אבותיו הקדושים לבית בעלזא זי"ע, ובפרט כאשר שמע זאת גם כן מפי אביו הקדוש מרן מהרי"ד זי"ע, ואף על פי כן אחז שעדיף לוותר על קפידת אביו הקדוש זי"ע, - שמרן בעצמו תמיד הקפיד לקיימה - ובלבד שלא תלך עם חתיכת פאה כלל וכלל!.

ולכאורה הבאור בזה, מלבד שפשוט לכל בר דעת שהדבר הראשון, לפני כל הענינים, הוא להישמר בשמירת ההלכה בשלימות, בלי שום פגם וזלזול קל חס ושלום, וזה עדיף יותר מכל הענינים והקפידות שבעולם.

נוסף על זה, הרי אביו הקדוש מרן מהרי"ד מבעלזא זי"ע, הוא זה שאמר בפירוש בפני אלפים מישראל, בזה הלשון, "כל מי שלומד שולחן ערוך ביראת שמים, רואה היטב שאין חילוק בין שערות עצמן לפאה נכרית, שנקרא שייטעל!", אם כן פשוט לכל בר דעת, שדווקא מחמת הזהירות המופלגת של מרן הקדוש רבינו אהרן מבעלזא זי"ע, לקיים כל דיבור ואות שיצאה מפי אביו הקדוש זי"ע, לכן הבין כדבר המובן מאליו, שדווקא אם רצונו לקיים את רצון אביו שגילה את דעת תורתנו הקדושה, אזי עדיף לוותר על כל הקפידות שבעולם, ובלבד שלא להיכשל, אפילו במשהו, בחבישת הדבר ההוא, שאין חילוק בינו לבין שערות!

שיבח את הכלה שהולכת רק עם מטפחת, בלא שום תוספת כלל!
ואמר עליה: "א כשר קינר!"

כ"ק מרן הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצוק"ל
ציוה שיכתבו בהזמנה על הכלה את התואר "הצנועה!"
מפני שהיא מקבלת על עצמה ללכת עם כיסוי ראש כמו שצריך,
ללא שום פאה נכרית כלל!

ומלבד כל זאת, מובא שם ב"עזר מקודש" עמוד 36, שמרן מהרי"ד מבעלזא זי"ע, הקפיד, כששמע על קרובת משפחה מנכדי מרן מהר"ש מבעלזא זי"ע שהשתדכה בלי יחוס, באומרו, "לפני החופה באים המחותנים מעולם האמת להשתתף בשמחת יוצאי חלציהם, אף בחופה זו יבואו, וכאשר יעמדו המחותנים אלה נוכח אלה, איזה פנים יהיה לזה".

ואם כן מטעם זה גופא עדיף להקפיד להישמר ממהשו פאה, הרבה יותר מהקפידה על כל היחוסים שבעולם, שהרי מה גדול יהיה הצער והבושה, כאשר יבואו האבות והאמהות מהדורות הקודמים, בכל פעם כשמשתדכים צאצאים של משפחות שהיו דבוקים לרבותינו הקדושים, והיו דבוקים בקיום הוראותיו ודבריו הקדושים של מרן המהרי"ד מבעלזא זי"ע שאמר, שכל הלומד שולחן ערוך ביראת שמים רואה היטב שאין שום חילוק בין שערות לפאה!, אם כן כל שכן וכל שכן ש"איזה פנים יהיה לחתן ולכלה, כאשר יראו אותם מזלזלים בדברי רבותינו הקדושים זי"ע", ה' ישמרנו ויצילנו מאותה בושה וכלימה, שיתביישו האבות והאמהות, כשיראו שצאצאיהם הולכים עם דבר שאין שום חילוק בינו לבין שערות רחמנא לצלן?, הרי אין לנו מושג גדול הכאב והצער שיגרם להם מדרכי צאצאיהם רחמנא לצלן].

מתי יש לכתוב על הכלה את התואר "הצנועה"?

לפנינו ציטוט מתוך הספר הנפלא "ביתו נאווה קודש", ניסן חלק א', עמוד כ', שכתב בזה הלשון:

"מן המותר לציין, על עניני לבוש, שהקפיד מרן [הרה"ק רבי אהרן מבעלזא] זי"ע ללכת בדרכי האבות ללא שינוי כלל, ושם עינא פקיתא, תמידין כסדרן, לבני וגידולי ביתו הקדוש. והדברים אמורים הן לאנשים, והן לנשים.

כ"ק מרן הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצוק"ל
בעת השמחה בגמר השידוך, האריך מרן זי"ע על חשיבותו של
הלבוש, ללכת בכיסוי ראש לגמרי, ללא שום פאה נכרית כלל!

גילוי דעת אחד מני רבים, אביא כאן, כי בעת טרם נישואי כ"ק אאמו"ר [הרה"צ רבי אברהם אלטער פאלאק] שליט"א, ציוה מרן זי"ע לכתוב ב"הזמנה", על הכלה [אמי מורתי תליט"א] את התואר "הצנועה"! וכך הדפיס מרן זי"ע את ההזמנה, ונחתם בחתימת יד קדשו.

וציין מרן הקדוש, שכוונתו היא משום שמקבלת עליה ללכת עם כיסוי ראש כמו שצריך! "ללא שום פאה נכרית כלל"!

כל זה שמעתי מפי דודי הרה"ח ר' אברהם יעקב וועבער שליט"א מאנטווערפען.

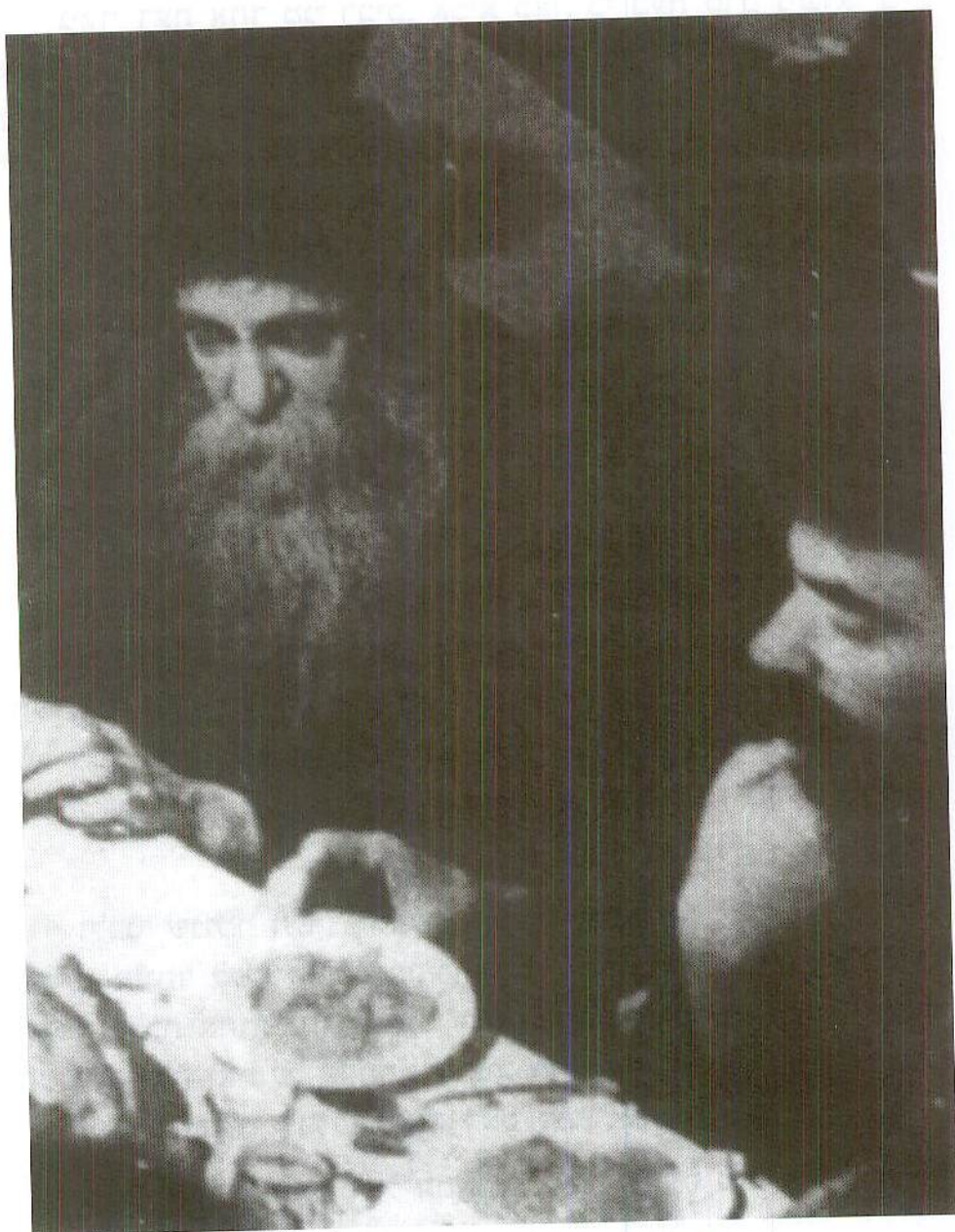
על מה האריך הרה"ק מבעלזא זי"ע לדבר
בעת שמחת הווארט שערך בביתו?!

"בעוד כמה הזדמנויות, הדגיש מרן זי"ע ודיבר על ענינים חשובים אלו, כמו כן בעת השמחה בגמר השידוך, שנערכה בביתו של מרן זי"ע בקטמון ירושלים, האריך מרן זי"ע על חשיבותו של הלבוש, ללכת בכיסוי ראש לגמרי, ללא שום פאה נכרית כלל!"

ביתו נאזה קודש ניסן ח"ק א' עמוד כ'

ולפני שנגמר השידוך בשעה טובה ומוצלחת, שלח מרן זי"ע באופן מיוחד לשאול שוב בפירוש את הכלה, האם היא מקבלת על עצמה ללכת אחרי החתונה עם ראש מכוסה במטפחת בלבד. וכאשר הכלה קיבלה זאת על עצמה, החשיב זאת מרן זי"ע מאד, "און דער רב זכרונו לברכה האט דאס זעהר מחשיב געווען".

נוסף על כל זאת, בליל החתונה, לפני שנכנס כ"ק מרן זי"ע אל הקבלת פנים, נכנסה הכלה לפני ולפנים, ביחד עם אביה המחותן ע"ה, ועם עוד מבני המשפחה, עם "קוויטל". נענה מרן זי"ע ושיבח שוב באותו מעמד את אשר הכלה אינה לובשת שום תוספת של פאה, "זי טוהט נישט אהן קיין שום שייטל!"

כ"ק מרן הרה"ק מחר"א מבעלזא זצוק"ל
 אמר לפני אחיו כ"ק מרן הרה"ק מחר"ם מבולגרייזא זצוק"ל
 "כאשר הש"י יעזור, והעולם יהיה עולם, נתקן אצל כולנו תקנות כמו אצל יהודי
 אונגאריין!"

בזכות מה זכתה הכלה בשבח הנפלא "א כשר קינד"!

ואחר כל הדברים האלה עדיין לא נחה דעתו, ולא נרגעה רוחו הקדושה, עד שלאחר החתונה שאל מרן קוה"ק זי"ע את מחברתו הרבנית תליט"א: כיצד מכסה הכלה את ראשה?. "ווי אזוי גייט די שנור צוגעדעקט די קאפ"?.

השיבה הרבנית: כמוני!, "אזוי ווי איך"!. כלומר, רק עם מטפחת בלבד, בלא שום תוספת של פאה ופריזעט וכדומה חס ושלום.

נענה כ"ק מרן זי"ע בשמחה גדולה, ואמר בלשונו הקדוש: "א כשר'ע קינד"! עד כדי כך גדלה חרדתו ודאגתו של כ"ק מרן זי"ע מצד אחד, ושמחתו הגדולה מצד שני, כאשר שמע שהכלה אינה לובשת שום תוספת של פאה חס ושלום. אשר עבור זה "האט מרן זי"ע ארויס געברענגט זיין שמחה און צופרידנהייט, אנרופנדיג מיט זיין הייליגן מויל: "א כשר'ע קינד"!.

דער רב זכרנו לברכה עמוד רפ"ז - רפ"ז

"נתייצב ונתאזר עם כל הכחות!

ונתקן תקנות אצל כולנו, כמו אצל אנשי אונגארין!!!"

מובא בספר "ביתו נאווה קודש" ניסן חלק א' [מהדורא שניה - תש"ס] עמוד קס"ג:

כ"ק מרן זי"ע שיבחה רבות את ה"אונגערישע יודן", ובשנות המלחמה התבטא מרן הקדוש זי"ע, בהיותו בפעסט, לפני אחיו כ"ק מרן הגה"ק מבולגריא צוק"ל, וכה אמר:

"דער אייבישער וועט העלפן, ווען די וועלט וועט זיין וועלט, וועלן מיר זיך אי"ה אוועק שטעלן מיט אלע כוחות!!! און מתקן זיין "תקנות" ביי אונז אלע, אזוי ווי ביי די אונגרישע יודן!!!"

כ"ק מרן הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצוק"ל
 אמר לפני אחיו כ"ק מרן הגה"ק מהר"ם מבולגרייזא זצוק"ל
 "דער אייבערשטער וועט העלפן, ווען די וועלט וועט זיין וועלט,
 וועלן מיר אי"ה אוועק שטעלן מיט אלע כוחות!
 אין מתקן זיין "תקנות" ביי אונז אלע, אזוי ווי ביי די אונגערישע אידן!
 וציין כונתו על מלבושיהן של הנשים בצניעות על כל פרמיהן ודקדוקיהן!

- "כאשר יעזור ה', והעולם יהיה 'עולם', [שהעולם יחזור לאיתנו], נתייצב ונתאזר עם כל הכוחות! ונתקן תקנות אצל כולנו, כמו אצל אנשי אונגאריין!".

והוסיף וציין שכוונתו על מלבושיהן של הנשים בדרכי הצניעות על כל פרטיהן ודקדוקיהן, כראוי לעם קדוש, אשר הצטיינו בהם נשות חסידי בעלזא באונגריין. - הדגיש רבינו.

שמעתי מפי המשב"ק ב'פעם' ה"ה הרה"ח ר' שמואל פרנס הי"ו

ומכיון שכך יצא מפיו הקדוש והטהור של כ"ק מרן אהרן קדוש ה' זי"ע, שיתקנו "תקנות ביי אונז אלע, אזוי ווי ביי די אונגערישע יודן", [שיתקנו תקנות אצל כולנו, כמו אצל יהודי הונגריין], לכן נביא בזה את לשון התקנות שנכתבו בבית המדרש דחסידי בעלזא במונקאטש שבהונגריין, ואשר כ"ק מרן הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע חתום עליהם. אשר בהם נוכל לראות על איזה תקנות דיבר כ"ק מרן מהר"א מבעלזא זי"ע. [צילום מהתקנות מובא ב"בית נאווה קודש" ניסן חלק א' עמוד ק"י].

כל אשה, אסור לה לכנוס לעזרת נשים בפאה, "ואפילו היא מכוסה"!!!

בית המדרש "מחזיקי הדת" פק"ק מונקאטש יע"א
חסידים ואנשי מעשה המסתופפים בצל קדושת
מרן אדמו"ר הקדוש מבעלזא שליט"א

אלו התקנות אשר עשינו בעזה"י לבית מדרשינו, הנבנה לנו ליסוד מוסד, להחזיק במעוז התורה, ולהשגיח בעינא פקחא, לבל יפרוץ ח"ו פרצות בחומת דתינו, ולהיות למשמרת לנו ולבנינו עד עולם, לשמור ולעשות ולקיים, כאשר קבלנו על עצמינו, ועל זרענו,

כ"ק מרן הרה"ק מהרי"ד מבעלזא וצוק"ל

ברכתו לשומרי ה"תקנות":

"שתוכו כולכם עם יוצאי הלציכם שיחיו, לעבוד את הש"י בתורה
ובתפילה, באריכת ימים ושנים טובים, מתוך נחת והרחבה,
ולגדל את יוצאי הלציכם שיחיו לתורתו ויראתו יתברך, בדרכי
אבותינו הקדושים,
דברי המברכם, בבני, חיי, ומזונא, ושיתמלא כל משאלות לבם
לטובה!

וכ"ק מרן אדמו"ר [מהרי"ד] מבעלזא שליט"א [זצוק"ל] הסכים על ידינו, ובחתימת יד קדשו חתם את התקנות, כאשר הם כתובים בפנקס התקנות אשר לנו, למען דעת כי דברינו אלה ממקום קדוש יהלכו.

כל הקונה לו מקום בבית מדרשינו, ידע כי רק אז חל הקנין, אם מקבל עליו כל התקנות האמורות פה בחתימת ידו, בכללותיהן ובפרטותיהן, בלי שום מגרעת. ובתנאי כפול, באם ישנה שום דבר מהתקנות האלו, הן בעצמו, הן באשתו, הן בכניו, אז הקנין בטל למפרע...

כל אשה, הן שיש לה מקום קנוי בבית מדרשינו, והן שאין לה מקום קנוי בבית מדרשינו, אסור לה לבנום לעזרת נשים של בית מדרשינו בשעת התפלה, בפיאה נכרית, דהיינו האר שייטל, או בדבר הדומה לשערות, ואפילו היא מכוסה.

גם אסור ליכנס לשם בכובע על ראשה, דהיינו הוט, יהיה באיזה תמונה [צורה] שיהיה...,

ובאם שתעבור על זה, ומתרין בה פעם אחת על ידי שליח של הממונים, ולא תציית להתראת הממונים, אז בטל למפרע הקנין של מקומת בעזרת נשים, ואין לה, או לבעלה, שום טענות ומענות ופתחון פה בעולם..."

עד כאן לשון התקנות בענין כיסוי הראש לנשים הכתובות בתקנות של אנשי אונגאריין, שעליהם אמר כ"ק מרן אדמו"ר מהר"א מבעלזא זי"ע, "מתקן זיין תקנות ביי אונז אלע, אזוי ווי ביי די אונגערישע אידן!". [שנתקן תקנות אצל כולנו כמו אצל יהודי אונגאריין].

מנוסח ה"תקנות" של "חסדי בעלזא" באונגארין:
 "כל אשה, אמר לה ליבנם לעזרת נשים, בפאה נכרית, ואפילו היא מכוסה"
 אשר על זה אמר כ"ק מרן אדמו"ר מהר"א מבעלזא זי"ע
 "מתקן זיין תקנות ביי אונז אלקי, אזוי ווי ביי די אונגארישע אידן!"

ברכת כ"ק מרן מהרי"ד מבעלזא זי"ע לאלה שמקיימים את התקנות הנ"ל

[מכאן הוא מכתב יד קודש מרן המהרי"ד מבעלזא זצוק"ל]
"למראה עיני היו כל התקנות הנ"ל, ונעשה הכל בהסכמתי,
ובצירוף דעתי, וכולם הם תקנות קבועות למען חיזוק דת תורתנו
הקדושה, ויעזור השם יתברך שהחינוך של הבית מדרש יהיה בשעה
טובה ומוצלחת, ושתזכו כולכם עם יוצאי חלציכם שיחיו לעבוד את
הש"י בתורה ובתפלה, באריכות ימים ושנים טובים, מתוך נחת
והרחבה, ולגדל את יוצאי חלציכם שיחיו לתורתו ויראתו יתברך,
בדרכי אבותינו הקדושים.

דברי המברכם בבני, חי', ומוזנא, ושיתמלא כל משאלות לבם
לשובה.

הק' ישכר דוב מבעלזא

עד כאן נעתק אות באות מגוף כתב יד הקודש הנשלח לנו מכ"ק
אדמו"ר שליט"א [הרה"ק מהרי"ד זי"ע] מבעלזא, בחתימת ידו
הקדושה".

הראש והראשון לועד הבנין הוא הגביר הנכבד, יקר רוח, איש
תבונה, שמו נודע בשערים, כש"ת מוה"ר אברהם פריעד נ"י פרעזיס
דחברתינו".

ר' בנימין מערמעלשטיין	ר' מרדכי קאליש
ר' דוד לייב יאקאבאוויטש	ר' ישראל זיירענפעלד
ר' אייזיק פעלדינגער	ר' נפתלי פעלדינגער
ר' יוסף מערמעלשטיין	ר' אייזיק ראזמאן
ר' אליעזר בראדי	ר' ישראל הויזמאן
ר' שלמה חיים וויינגארטען	ר' יוסף זלמן אסטרייכער
ר' עוזר פריעד	ר' זלמן לייב קאסנער
ר' חיים וועמענשטיין	ר' שיע קליין
ר' פנחס שלעזינגער	ר' ראובן חיים וויינבערגער

ביתו נאווה קודש ניסן חלק א' [החדש] עמוד ק"י

הגה"צ רבי לוי יצחק בנדר זצוק"ל
 התחנך בימיו האחרונים לפני אחד ממקורביו,
 שאשתו תכסה את ראשה עם מטפחת כראוי!

ברסלב

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק ר' נחמן מברסלב זי"ע הלכה רק עם מטפחת בלבד!, וכן אשת תלמידו הרה"ק ר' נתן מברסלב זי"ע, ותלמידי תלמידיו הקדושים, עד דורינו אנו, אשת הרה"צ ר' לוי יצחק בנדר זי"ע, ואשת הרה"צ ר' שמואל שפירא זי"ע, ואשת הרה"צ ר' זאב חעשין זי"ע, ושאר גדולי חסידי ברסלב זי"ע ויבלחט"א, אשר כולם שותים ממי המעין נובע מקור חכמה, כולם הלכו רק עם מטפחת כדת וכדין.

הגה"צ ר' לוי יצחק בנדר זצוק"ל

העיד אחד ממקורביו של הגה"צ רבי לוי יצחק בנדר זצוק"ל, שבימים האחרונים לפני פטירתו לחיי העוה"ב, ישב והתחנן בפני אחד מהבחורים, ממקורביו אנשי ביתו, אשר היה עדיין לפני נישואיו, שיבטיח לו שיקפיד וישתדל בכל כחו שכאשר יעזרהו השי"ת ויקים בית נאמן בישראל, יראה שאשתו תלך בצניעות וכיסוי הראש כנשות ישראל הכשרות, המקפידות לכסות ראשם עם מטפחת כרצון השי"ת וכפי הדין, וחם ושלום לא תזלזל בכיסוי הראש בצניעות כדת וכדין.

הגה"צ רבי שמואל שפירא זצוק"ל

"לבישת פאה נכרית, אפילו קצרה, הוא איסור גדול ונורא! וכל
אשה הלובשת זאת, היא חוטאת ומחטיאה את הרבים!"

הצדיק הקדוש רבי שמואל שפירא זצוק"ל

טרם שניגש אל דברי הצדיק רבי שמואל שפירא זצוק"ל, עלינו להקדים, את אשר העידו מכריו וחבריו, אשר יגיעתו בתורה היתה עצומה, למעלה מדרך הטבע. ורבו מרן הגאון ר' איסר זלמן מלצר זי"ע אמר עליו, שאילו הי' ר' שמואל בישיבות הגדולות בליטא, היו מפליאים שם את גודל הבנתו והסברתו!; והי' ר' איסר זלמן רגיל לקום לפניו כשהיה ר' שמואל עובר לידו, על אף היותו בחור צעיר!; ועד כדי כך גדלה הערצתו העצומה, שהיה ר' איסר זלמן ממתין כליל שבת לר' שמואל, עד שסיים שמונה עשרה, כדי לומר לו שבת שלום!.

עוצם מדיגנותיו בעניני קדושה וטהרה ושמירת עינים, היו למעלה מהשגת שכל אנושי. היה שתקן מופלא, שבקושי רב הי' מגלה דעתו ומחשבותיו, ובפרט בענינים הקשורים לבני אדם, כי היה נזהר ביותר לא להוציא מילה העלולה לגרום צער לזולת, עד שאפילו כאשר היה לו ספק רחוק שמא עלול לגרום אי נעימות לאדם, היה שומר פיו מכל משמר באופן נורא. אבל כשהגיע לעניני צניעות היה קם וצועק בקול שאגת ארי, באומרו בזעקה: במקום שיש חילול ה' אין חולקין כבוד לרב!.

מכתב נורא בענין פאה נכרית
שחתם עליו הצדיק הקדוש רבי שמואל שפירא זי"ע
בחודש כסליו תשמ"ה

על אף חולשתו הנוראה ויסוריו העצומים, עם כל זאת התגבר כארי, וחתם בהתלהבות על קריאה נוראה זו.

מתוך "אגרת קודש" מהגה"צ רבי שמואל שפירא זצוק"ל אשר בה
 הוא מתחנן לנשות ישראל שיסירו את הפאה:
 "חוסו ורחמו על נפשותיכם! ובזכות זה תזכו לבנות בתים נאמנים
 לה' ולתורתו!"

הגה"צ רבי לוי יצחק בנדר זצוק"ל
 ידיד נפשו של הגה"צ רבי שמואל שפירא זצוק"ל
 אשר היה נותן "פדיון נפש" לרבי שמואל בכל ערב ראש השנה!

בעזה"ת

מאז היינו לגוי ובחר ה' בנו, היתה הצניעות תפארתן ונזרן של בנות ישראל, ועליה מסרו נפשן בכל דור ודור, ועתה חדשים מקרוב באו חובבי חדשות ופרצו פירצה גדולה ונוראה בחומת דת-יהודית, ולובשות מלבוש שחץ ותועבה, הוא הפאה הנכרית, אפילו קצרה, אשר מקורה מדרכי הגויים ותועבותיהם, ובעוונותינו הרבים גם נשים מבתים כשרים נכשלות בזה!.

על כן באנו להודיע שלבישת פאה-נכרית, אפילו קצרה, הוא איסור גדול ונורא, וכל אשה הלובשת זאת, היא חוטאת ומחמיאה את הרבים.

והננו מזהירים בזה, ומבקשים מעומק לבנו, את אחינו בני ישראל, חוסו ורחמו על נפשיכם, ועל נפש בניכם ובנותיכם, וקיימו ובערת הרע מקרבך, ולא תביאו את המשחית הלזה לתוך בתיכם בשום אופן, לגרום חס ושלום סילוק השכינה הקדושה, וחילול קדושת ישראל. ובזכות זה תזכו לבנות בתים נאמנים לה' ולתורתו, דורות ישרים, זרע ברך ה', ולקבל בקרוב ובמהרה פני משיח צדקנו בשמחה ובנחת מרוב כל, אמן כן יהי רצון.

כסלו תשמ"ה

שמואל שפירא

יללות על הפאה!

זה העיקר מה שהרבי רוצה!

חז"ל אומרים על הפסוק "עדינו העצני" שדוד המלך ע"ה "נתעדן כתולעת ונתקשה כעץ", וכזה היה ר' שמואל, שעל אף שברוב הענינים היה מתעדן כתולעת, אשר לא שומעים ומרגישים את

הגה"צ רבי שמואל שפירא וצוק"ל
 "התחיל לצעוק וליילל על הפירצה של פאות נכריות!"
 "היתכן שתהיה כזאת, אצל החושבים על תכליתם?"

רחישתה, אבל כשהגיעו הדברים לפירצות בעניני צניעות, קם הוא במלוא הדרו ונתקשה כעץ.

לשיא הגיע כאבו וצער, לגבי הפירצה החמורה של פאות נכריות בכל צורה שהיא. בפורים אחד כשר' שמואל היה כבר מבוסס היטב, התחיל לצעוק וליילל על הפירצה של "פאות נכריות", כשהוא צועק ומדגיש שבפרט אצל אנ"ש החושבים על תכליתם, היתכן שתהיה כזאת?!?!.

כשאחד מאנ"ש ביקש ממנו שיעביר את הנושא, וידבר יותר מעבודת השי"ת, ולא על נושא כזה, נענה ר' שמואל בשאגה: דער עיקר וויל דער הייליגער רבי יהדות פשוט! בעיקר רוצה רבינו הקדוש [ר' נחמן מברסלב], את הפשטות של היהדות!. [כאומר, אם רצונך להיות מקושר עם הרבי, אין זה על ידי שתפרח אתה בעולמות העליונים, אלא על ידי שתשגיח בעצמך על אשתך ועל בני ביתך לקיים כל דבר שביהדות בפשטות, בלי סילופים ושינויים שונים].

מתוך הספר שמואל בקוראי שמו עמוד מו-מח

שיכניסו את החומרות בעניני צניעות הנשים!

כשדיברו פעם עם ר' שמואל על זה שיש אנשים שהם מחמירים בחומרות גדולות בכמה נושאים הלכתיים, אבל אינם מונעים את נשותיהם מללכת עם פאה נכרית, הצטער ר' שמואל ואמר: אם היו לפחות מכניסים את החומרות במושגי הצניעות של הנשים, היינו מרויחים הרבה מזה!, אבל מה יש לנו מזה שהם מכניסים את החומרות בכמה ענינים, ומצד שני מקילים הם בכל הנוגע לגבי צניעותם של נשותיהם!.

וזאת על אף שידיד נפשו הרה"צ ר' לוי יצחק בנדר העיד עליו: "על ענין שמירת פיו ולשונו אפשר לומר עליו שהיה הוא ממש

הגאון הצדיק רבי שמואל שפירא זצוק"ל

"שהכלה לא תלך אפילו עם חתיכה קטנה של פאה, בשום פנים
ואופן! ועד שאין הסכמה מפורשת לזה, לא יגשו אל שמיעת השידוך!"

חידוש בדורות! ואם נרחיב את דברינו על נקודה זו, בהכרח שנקבל איזשהו הרהור תשובה להתלמד מדרכיו לשמור פינו ולשונינו יותר!, והוא יקבל נחת רוח בקבר שעוד אחד מישראל נזהר בפיו ולשונו על ידו! - עכ"ל ר' לוי יצחק זצוק"ל בדברי ניהום אבליים שאמר על ידיד נפשו ר' שמואל זצוק"ל, ואעפ"כ ראה ר' שמואל שרצון ה' לומר את הדיבורים הנ"ל!.

היתה זאת קנאות של אמת, של אש להבה בעבודת הש"י שפרצה בכל גבולותיה, ומטעם זה לא השאירה קנאותו שום קפידא בלב זולתו, ואדרבה הוקירוהו וכיבדוהו!, אף אלו שהדיבורים הללו היו מכוונים כנגדם!.

מתוך הספר שמואל בקוראי שמו עמוד מ"ה-מ"ט

דבר אחד ויחיד ביקש שיעמדו בשידוכים של נכדיו! שלא תלך עם שום תוספת מלכד המטפחת!

הצדיק הקדוש ר' שמואל שפירא זי"ע הי' ממעט מלהביע דעתו בעניני שידוכים שעשו בניו עבור נכדיו, אבל דבר אחד ביקש מבניו, כאשר עמדה על הפרק הצעת שידוכים, שיעמדו בכל התוקף על דבר אחד ויחיד, והוא: שהכלה לא תלך בשום אופן אפילו לא עם חתיכה קטנה של פאה, ועד שאין הסכמה מפורשת לזה, לא יגשו אל שמיעת השידוך בשום אופן, ורק לאחר שענין זה מסוכם באופן ברור אפשר לחשוב על השידוך.

התנאי המעכב שיהיה ל"סופר תפילין"!

כמו כן סיפר בנו הרה"ח ר' שמעון שפירא שליט"א, שכאשר היה אביו הצדיק ר' שמואל זי"ע, מחפש סופר ירא שמים שיכתוב תפילין עבור בניו, היה מקפיד שהסופר יהיה אדם שאשתו מכסה את ראשה רק עם מטפחת בלבד, וכאשר התברר לו שאשת הסופר,

מוסיפה קצה של פאה לראשה, היה נזהר ונמנע מלהזמין אצלו את התפילין, מפני שרצה שהתפילין יהיו נעשים בקדושה, אצל מי שבביתו שומרים על מצות כיסוי הראש כרצון הש"י בשלימות.

עדיף שיראו שערות בצדדים

מאשר חתיכת פאה - פריזעט או שפיצ'ל!

פעם אחת שמע הצדיק ר' שמואל שפירא זי"ע על אחת ממשפחתו שהולכת עם חתיכת פאה בקצה המטפחת, נכלומר היא הלכה עם מטפחת, אלא שבקצה הי' איזה שפיצ'ל קטן העשוי משער פאה], נענה בכאב ואמר: היה עדיף יותר אילו במקום הקצה העשוי מפאה, היא היתה מגלה שם משערות ראשה הטבעיות!, מפני שהאמת היא שאין הבדל בין פאה לשערות, אלא שכשהיא הולכת עם פאה אזי היא לא מרגישה שהיא ממש עוברת על איסור גילוי ראש, אבל אם היא תגלה בקצה את שערותיה הטבעיות, היא תרגיש שהיא עוברת על גילוי שיער, וממילא היא תשתדל לכסות כמה שיותר, באופן שלא יתגלו חלילה, שערות שאפשר לכסותם.

על כן אני מעדיף שבמקום שתניח שם חתיכת פאה קטנה, ותחשוב שאינה עוברת עבירה, שהרי כמעט כל ראשה מכוסה עם מטפחת, עדיף שתגלה שם את שערות ראשה !!! כדי שתרגיש שהיא עוברת עבירה, ותשוב מהר בתשובה!.

עדות זאת שמענו מפי נכדו שליט"א, ששמע זאת מפי זקנתו הרבנית, שהיתה נוכחת כאשר ר' שמואל התבטא כך, והיה הדבר מפליא לתדהמת כל הנוכחים, על שיצא מגדרו והביע את דעתו בצורה ברורה ובהירה כזו!.

ועל אף שהיה נזהר מאד בכל דקדוקי הקדושה והצניעות, ובפרט באזהרת הזוהר הקדוש שלא להוציא אפילו שעה אחת החוצה, וכידוע דביקותו המופלאה ברשב"י ותורתו, ובביתו הקפיד מאד על

כל זה כידוע, שלא תיראה שעה אחת החוצה, אפילו בבית. וכך חנך תמיד להיזהר באזהרת הזוהר אפילו בבית. ובוודאי לא היתה כוונתו להקל חס ושלום בגילוי שער כל דהוא, שאפשר לכסותו לגמרי כראוי. נועל אחת כמה וכמה, שלא דיבר מאלה שמגלות סתם את השערות שמעל המצח, שאפשר לכסותם, וכל מי שאינה מכסה אותם, אין זה בגלל שאי אפשר לכסותם, אלא אך ורק בגלל התגברות היצר להכשיל את הרואים בפריצות, רחמנא לצלן. אלא רצה ללמד עד היכן הדברים מגיעים, שידעו שאין הבדל בין פאה לשער, ולכן עדיף שתרגיש האשה שהיא מגלה את שערותיה, ואז היא תיזהר לכסות אותם כמה שיותר, עד שתשוב בתשובה שלימה, ותזכה לכסות את כל ראשה כראוי, מאשר שתצא לרחוב עם "פריזעט", ותחשוב שהיא עוד מקיימת את מצות כיסוי הראש כרצון הש"י.

עדיף שהבעל יוותר על כל הקיבוץ של ראש השנה
ובלבד שאשתו תלך עם מטפחת!

העיד בפנינו אברך אחד מחסידי ברסלב, שאשתו היתה הולכת עם פאה נכרית, אך לאחר ששמע פעם את הרה"צ ר' שמואל שפירא זצוק"ל שהתבטא בצער ובכאב באומרו: "עדיף שהבעל יוותר על כל הקיבוץ של ראש השנה! של רבינו מוהר"ן מברסלב זי"ע, וילך לו להתפלל במנין חטוף בשטיבלאך במשך כל הראש השנה! ובלבד שאשתו לא תלך עם פאה נכרית!". באותו רגע ששמעתי דברים אלו, הבנתי עד היכן הדברים חמורים, ותיכף השפעתי בביתי להסיר את הפאה, וברוך ה' התחילה אשתי ללכת עם מטפחת.

והנה מלבד שכל יהודי מבין שאצל קדוש עליון כמו ר' שמואל, להיות מוכן לוותר על תפילה רצינית בראש השנה ולהתפלל בשטיבלאך במשך כל הראש השנה, הרי זה דורש הרבה

הגה"צ רבי שמואל שפירא זצוק"ל בעת השתפכות נפשו
בתפלה, על ציון רבו הרה"ק מוהר"ן מברסלב זי"ע, בערב
ראש השנה תשמ"ט

"עדיף שהבעל יוותר על כל הקיבוץ של רבינו בראש השנה, וילך להתפלל
במנזר חטוף בשטיבלאך, ובלבד שאשתו לא תלך עם פאהו"

מסירות נפש, כפשוטו ממש!. בפרט לאחר שבמשך כל השנה הכין את עצמו לקראת היום הקדוש הזה, כפי שקיבל בדרך רבו הקדוש זי"ע.

אבל נוסף לכך היא המשמעות המיוחדת שישנה בין חסידי ברסלב למושג הקדוש של "הקיבוץ בראש השנה", אשר זה לשון הספר הקדוש "חיי מוהר"ן" אות ת"ג: "אמר, [הרה"ק ר' נתמן זי"ע], הראש השנה שלי עולה על הכל, וכו', שהמקורבים אלי יהיו כולם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה. והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקורב אליו, יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש".

ובאות ת"ד כתב: "אחד אמר לפניו שהיה נוח לו יותר להיות אצלו על שבת תשובה ולא על ראש השנה, כי אין לו מקום לעמוד שם בבית המדרש, וגם אין לו אכסניא טובה לאכול וללון, ומחמת זה דעתו מבולבלת מאד וכו', על כן היה טוב לפניו יותר להיות אצלו בזמן אחר ולא בראש השנה. השיב לו רבינו זכרוננו לברכה, כן לאכול או לא לאכול, כן לישון או לא לישון, וכו', אך ורק שתהיו אצלי על ראש השנה, יהיה איך שיהיה!".

ובאות ת"ה כתב: "ענה ואמר, הראש השנה שלי הוא חדוש גדול! וכו', השם יתברך נתן לי זאת במתנה שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא [=לא רק] אתם כולכם בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי!".

...אחד לא בא על ראש השנה מחמת רבוי מניעות וכו', אמר לו רבנו זכרוננו לברכה, איני יכול לצייר לעצמי הצער הזה מה שאתה לא תהיה אצלי על ראש השנה וכו', ואמר בקול חזק מעומק הלב, ומה אומר לכם, אין דבר גדול מזה!... ואמר בזו הלשון בקול זיע סגי, "...קיינ גרעסערס דערפון איז ניט פאר האנין"...!

וגם אז למדנו שרצונו חזק להיות אצלו באומן על ראש השנה תמיד לאחר הסתלקותו, ושאין דבר גדול מזה!...

אמר, שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון וכו', אע"פ שבכל השנה אפילו הוא בעצמו זכרונו לברכה לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים!; כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות! ". עד כאן לשונו הקדוש של הרה"ק ר' נתן זי"ע, ששמע מפיו הקדוש של הרה"ק ר' נחמן זי"ע, וכתב זאת בספרו הקדוש "חיי מוהר"ן".

ומי לנו גדול מהרה"צ ר' שמואל זצוק"ל שהעיד על עצמו בשנתו האחרונה, כששאלוהו בביתו איך מסכן את נפשו בטלטול קשה כזה, עבור הנסיעה לאומן, כי היו צריכים לסחבו בכסא גלגלים במסירות נפש ממש, נענה ואמר: איך האב דאך א גאנצן לעב'ן געביינקט אויף דעם! הלא כל החיים היו לי כיסופים על זה, ועכשיו אם סוחבים אותי, וכי לא אניח את עצמי להיסחב?! - ומפורסם בין אנ"ש גודל מסירות נפשו של ר' שמואל בענין הקיבוץ בראש השנה, שמסר נפשו על קיום הקיבוץ במירון כל השנים, ובשנתו האחרונה נסע במסירות נפש לרוסיה, מיד כשהיתה האפשרות הראשונה להיות באומן בראש השנה.

ואף על פי כן אמר את הדיבור הזה, שעדיף לוותר על הכל ובלבד שהאשה תלך עם מטפחת! ". מפני שזו היתה דרך רבינו הקדוש מוהר"ן זי"ע, שאמר, שעדיף שתסגרו את כל הספר שלי ובלבד שלא לעבור על סעיף קטן אחד בשולחן ערוך!; ואם כן זה עצמו היסוד הראשון והעיקרי לכל מי שרוצה ללכת בדרך רבינו זי"ע, כי הדבר הראשון, אחז רבינו, הוא: להיזהר ולהישמר שלא להיכשל בפנים כל דהוא מההלכה, וזה עדיף על כל הענינים וכל התיקונים הגדולים ביותר בעולם! ". ובפרט בעניני הלכה הנוגעים לקדושה וצניעות, שבזה הקפידו אנ"ש להחמיר בכל החומרות הגדולים ביותר כידוע.

הקדמה לדיבורים הנוראים שנאמרו ביום כ"פורים!"

טרם נצטט מעט מדיבוריו הנוראים של הצדיק הקדוש ר' שמואל שפירא זי"ע שנאמרו בפורים, ננסה לתאר לקוראים היקרים, מעט מהמעמד הנורא, והרגעים הנעלים, שאפפו את ציבור השומעים, שזכו לעמוד ביום הקדוש והנורא - פורים - במחיצת אותו צדיק, ר' שמואל זי"ע, ביחד עם עובדי ה' האמתיים שכבית המדרש בירושלים, אשר היו בוערים כל אותו היום בהתעוררות נוראה, וכפי שמביא בקונטרס אגרת הפורים (עמוד 3) מדברי הרה"צ ר' לוי יצחק זי"ע שתיאר את ההתעוררות שאחזה באנ"ש ביום הפורים הקדוש, עוד בהיותו באומן, "באיזו יראת שמים עמדו אז אנ"ש בשעת קריאת המגילה" - היה מזדעק - "קרה הרבה פעמים שהבעל קורא היה צריך להפסיק באמצע הקריאה, מרוב הבכיות והיבכות והיללות של אנ"ש באותה שעה, שקולות יללותיהם הרעידו את היכל הקלויז!"... וממילא מובן עוצם היראה וההתעוררות שבערה בלבו של אותו קדוש, הצדיק ר' שמואל זי"ע ביום הפורים הקדוש.

וכפי שמתאר בקונטרס הנ"ל ואומר: "לא נגזים, אם נקבע ונאמר, שבשום אופן לא נוכל לתאר בכתב את היראת שמים וההתעוררות שראו אנ"ש אצל הרב החסיד ר' שמואל שפירא ז"ל ביום קדוש ונורא זה, - ובפרט את גודל ההתעוררות שהיה מקרין סביבו בעת קיום המצוה של "חייב איניש לביסומי בפוריא", - אנ"ש שזכו לראות אותו אז, ולשמוע את דבריו שיצאו בקולו, קול עז, עומדים עד היום פעורי פה וחסרי מילים לגודל ההתעוררות שקיבלו מדבריו!.

צנוע ושקט היה רבי שמואל כל ימות השנה, אבל בהגיע ימי הפורים הקדושים בקע קולו כשופר, בדברי התעוררות והתחזקות גם יחד! אנ"ש כבר עמדו הכן לקבל את פניו הלוהטים של רבי שמואל, הם ידעו לנכון שאז יהיה מה לשמוע מפיו, אשר הדבר הפלאי ביותר הוא, שבכל השנה כולה גזר על עצמו שתיקה מוחלטת והיה פיו סגור, אבל, כשנכנס היין בפיו, ביום קדוש זה, או אז ראו איזה סוד נורא ונפלא בוקע מגרונו, והיו אז דבריו כפטיש יפוצץ סלע, תובע ומתחנן! מפציר ומבקש מכל אנוש עלי חלד: "עורו ישנים מתרדמתכם!!! - - -"

זעקה אדירה שמילאה את חלל ההיכל, בקעה בפורים אחד מתוך גרונו של ר' שמואל, שזעק ללא הרף, שוב ושוב בלי להפסיק, "מה יהיה עם התפלה??!! מה יהיה עם התפלה??!!", האם כך צריכה התפלה להראות??!!!, וזעקה זאת פילחה את הלבבות, והדירה בהם התעוררות אדירה, עד שדמעות רבות זלגו מעיניהם! בתקוה לשפר את התפלה מהיום והלאה!". (שם עמוד 4).

ואז, באותם רגעים נעלים ונוראים, לא שכח אותו קדוש וטהור לעורר על - - "אויסטאן דעם ט-ר-י-פ-ה'-נ-ע-ם פ-א-ר-ו-ק-!!!" להסיר את הפיאה הטריפה!!!!

וכה היו דבריו הבווערים, שיצאו מלבו הכואב:

שתפשוט מיד את ה"טריפה'נעם פארוק!!!!"

הענין של הפאות זה כבר פרצה נושנה באוקריינא! (א אלטע פירצה אין אוקריינא)... באוזני שמעתי מר' אברהם שטערנהארץ סופר, שבשעה שהתחתן, הלבישו לה שם פאה, - שם באוקריינא זה כבר היה פירצה... וכששמע זאת ר' חיים שהיה הרב, - הוא היה קרובו, דודו, - שלח לקרוא לו ואמר לו, "בני, שהיא תפשוט מיד את הפאה הטריפה!!!! אסור ללכת עם זה!!!!" - ובלשונו הטהור: "מיין קינד!, זי זאל דאס שוין אויסטאן דעם ט-ר-י-פ-ה'-נ-ע-ם פ-א-ר-ו-ק-!!!!, מען טאר דאס נישט גיין!!!! - -".

אגרת הפורים עמוד נ"א

השמעתם??!, ברגעים כאלו נעלים, כאשר הציבור עומד בעיצומו של יום הפורים הקדוש, וכולם מתרוממים ומתעלים, ומצפים לשמוע דברי חיזוק על מדריגות עליונות של עבודת התפלה!, והתקשרות לצדיק!, ושמחה!, וחיזוק!, ואמונה!, וכו' וכו', באותם רגעים קדושים דיבר אותו קדוש וטהור - לא פחות ולא יותר

הגה"צ רבי אברהם שטרנהארג זצוק"ל
"זי זאל שוין אויסטאהן דעם טריפה'ענעם פארוק! מען טאר דאס נישט גיין!"
"שהיא מיד תפשוט את הפאה הטרפה! אסור ללכת עם זה!"

- אלא על "אויסטאן דעם טריפה'נעם פארוק"!!! להסיר את הפיאה הטריפה".!

אכן הדבר לא נעם לחיכם של אלה שאינם חדורים בהכרה זו שהדבר הראשון בחיים הוא: להתבטל אל רצון ה' בשלימות!, אשר כל יגיעה והתאמצות לזכות לקיים פרט קטן מקיום מצות הבורא, בלא התחמקות וזיופים, הרי זה שווה וחביב לפניו יתברך, יותר מכל הרגעים הנעלים והמרוממים.

ולכן מצא לנכון אותו צדיק, דווקא ביום הקדוש והנורא הזה, ודווקא ברגעים גבוהים ונעלים אלו, ודווקא בין ציבור עובדי ה', במקום הקדוש בהיכל בית המדרש - לדבר, לעורר, ולתבוע, לזעוק, ולבכות, על ה"טריפה'נעם פארוק"!!!, לגלות לכל מי שבשם ישראל יכונה, שיחדור ויחקוק בעצמותיו, שאסור ללכת עם זה!!!. "מען טאר דאס נישט גיין"!!! - - -".

הגה"צ רבי נחום יצחק ב"ר זאב פראנק זי"ע - מבני עלייה של ירושלים של מעלה, מאותם אנשי ירושלים הגדושים בש"ס ופוסקים, אולם מתהלכים כאנשים פשוטים ללא שום פרסומים, - היה מתנגד גדול ללבישת הפאה הנכרית, שהינה פריצות והרס לצניעות ישראל.

ופעם בפורים התחפשה אחת מכלותיו עם פאה נכרית, וכשנכנסה לביתו באמצע סעודת פורים הרגיש מאד שלא בנוח, ובתוך הסעודה לא יכל להתאפק ואמר: "זה מנעיל אותי!", זה מפריע לי את שמחת

הפורים, ואינני יכול לסבול זאת".!. והיתה מוכרחה להוריד פריצות זו מראשה, וללכת כרצון השם יתברך, כמו בכל ימות השנה.!.
נשלח ע"י בנו המוהל רבי יהודה לייב פראנק שליט"א

והנה האמת היא שכל בר דעת מבין, שאין שום הבדל בין פורים לכל שאר ימות השנה, שהרי האם יעלה על הדעת, שבפורים מותר לאשה נשואה לצאת בגילוי ראש, בלי לכסות את שערות ראשה?. ואם כן, כך ממש אין שום מקום להתיר לצאת עם דבר שנראה כמראה השיער. אבל בכל זאת הבאנו עובדא זו, כדי שממנה נראה עד היכן זה כואב ומפריע לכל יהודי ירא שמים.

מדברי קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק בעל "אמרי אמת" מגור
 זצוק"ל שנאמרו בכנסיה הגדולה, כפי שנתפרסם בשעתו,
 וזה לשון קדשו:
 "יצרא דערייות הכוונה גם כן כל ההלבשה שאינה בדרכי הצניעות!"

אשת כ"ק מרן הרב הקדוש בעל "אמרי אמת" מגור זצוק"ל - אמם
 של כ"ק מרן אדמו"ר בעל "בית ישראל" זצוק"ל, וכ"ק מרן אדמו"ר
 בעל "לב שמוחה" זצוק"ל - הלכה אך ורק עם מטפחת בלא שום
 תוספת כלל!

וכמו כן אשת כ"ק מרן ה"שפת אמת" זצוק"ל, ואשת כ"ק מרן
 ה"חידושי הרי"ם" זצוק"ל;

כולם קיימו את מצות כיסוי הראש עם מטפחת כרצון הש"י!

גור

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הרה"ק הר"ר שמחה בונים מפשיסחא זי"ע הלכה רק עם מטפחת בלבד!. וכן אשת הרה"ק מקאצק זי"ע, ואשת הרה"ק בעל "חידושי הרי"ם" מגור זי"ע, ואשת בנו הרה"ק ר' אברהם מרדכי זי"ע, [אביו של מרן ה"שפת אמת" זי"ע], ואשת הרה"ק ה"שפת אמת" מגור זי"ע, - בין בזיווג ראשון ובין בזיווג שני, - וכן אשת הרה"ק האמרי אמת זי"ע בזיווג ראשון - אמם של כ"ק אדמו"ר בעל "בית ישראל" ו"לב שמחה" זי"ע - כולם הלכו רק עם מטפחת בלבד!.

רצוננו שנשותינו ובנותינו ילכו כמו נשי רבותינו הקדושים זי"ע!, אשר מפיהם אנו חיים!, וכל אורח חיינו מיוסד ובנוי על מנהגיהם, הליכותיהם, ודרכיהם בכל פרט ופרט!.

כ"ק מרן אדמו"ר

הרה"ק מגור בעל "בית ישראל" וצוקללה"ה

העיד בפנינו בעל העובדא, מחשובי חסידי גור שליט"א:

מעשה שהיה בעת שמחת השבע ברכות שלו, שהתקיימה בירושלים עיר הקודש, ובא כבוד קדושת מרן אדמו"ר בעל "בית

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "בית ישראל" מגור זצוק"ל
 שאל על הכלה שהלכה עם פאה "מי זו הנערה הזו!" וחזר על
 שאלתו שוב ושוב: מי זו הנערה הזו?!!

ישראל" מגור זצוק"ל אל בית אביו, להשתתף בסעודת השבע ברכות, מפני שאביו היה מחשובי חסידי גור, והיה לו קרבת משפחה אל כ"ק אדמו"ר הבית ישראל זי"ע.

לאחר השבע ברכות ביקש אבי החתן מכ"ק אדמו"ר מגור זי"ע, שיואל לכבדו ולשמח את החתן בביקור בדירת החתן, שהיתה בנויה בקומה העליונה מעל דירת האב שבה התקיימה השבע ברכות. כ"ק אדמו"ר הבית ישראל זי"ע הסכים לבקשתו, לעלות אל הקומה העליונה, ולבקר בבית החתן שליט"א, לאחר סעודת השבע ברכות.

כאשר שמעה הכלה שכ"ק אדמו"ר זי"ע הסכים לעלות אחרי הסעודה ולבקר בביתה, נזרזה מיד בסיום הסעודה, והקדימה להיכנס לביתה, לפני שכ"ק אדמו"ר זי"ע יעלה ויבוא אל הבית, כדי שתוכל לחזות ולראות, את כל מהלך הביקור החשוב והנדיר.

והנה לפני שעלה כ"ק אדמו"ר ה"בית ישראל" זי"ע אל בית החתן, המתינה הכלה וציפתה לבואו במטבח, אשר דלת המטבח היתה מול דלת הכניסה אל הבית, כך שהיה אפשרות לעמוד במטבח, ולראות את כ"ק האדמו"ר זי"ע נכנס אל הבית.

והנה כאשר כ"ק אדמו"ר הבית ישראל זי"ע התקרב אל דלת הבית, שהיתה פתוחה, לפתע ראה את הכלה העומדת ומסתכלת מהמטבח, מיד פנה אל החתן שהלך לידו, ושאל אותו בפליאה, "ווער איז די מיידל?", מי זו הנערה הזו?! השיב החתן, "דאס איז די כלה", זו היא הכלה.

כ"ק אדמו"ר זי"ע נכנס אל הבית פנימה, והתחיל ללכת הלוך ושוב, אחוז שרעפים כדרכו בקודש, ובצידי החדר עמדו החתן, אבי החתן, אבי הכלה, אחי החתן, ושאר בני המשפחה. והנה לפתע, כאשר כולם עומדים ומביטים בחרדת קודש על כ"ק אדמו"ר זי"ע, הפוסע בחדר הלוך ושוב, ניגש כ"ק אדמו"ר זי"ע אל אבי הכלה

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "בית ישראל" מגור זצוק"ל
 התהלך אחוזו שרעפים, בסערת קודש, ושאל שוב ושוב,
 על הכלה שלבשה את הפאה, "מי זו הנערה הזו?"
 "זוער איז די מיידל אין קאך?"

ושאל אותו, "ווער איז די מיידל אין קאך"?!, מי זו הנערה העומדת במטבח?! השיב אבי הכלה, "דאס איז די כלה"!, זו היא הכלה.

והיה הדבר לפלא גדול בעיני החתן, שהרי כ"ק אדמו"ר זי"ע, ידע מי זו העומדת במטבח, שהרי החתן אמר לו בפירוש שזו הכלה, ובעיקר התפלאו כולם מדוע כ"ק אדמו"ר זי"ע, מכנה אותה בתואר "מיידל" - "נערה", הרי הוא יודע שהיא כבר נשואה?! אך כמובן שאף אחד לא העיז לשאול את מרן הבית ישראל זי"ע, לפשר שאלתו, ומדוע קרא לה בלשון "מיידל".

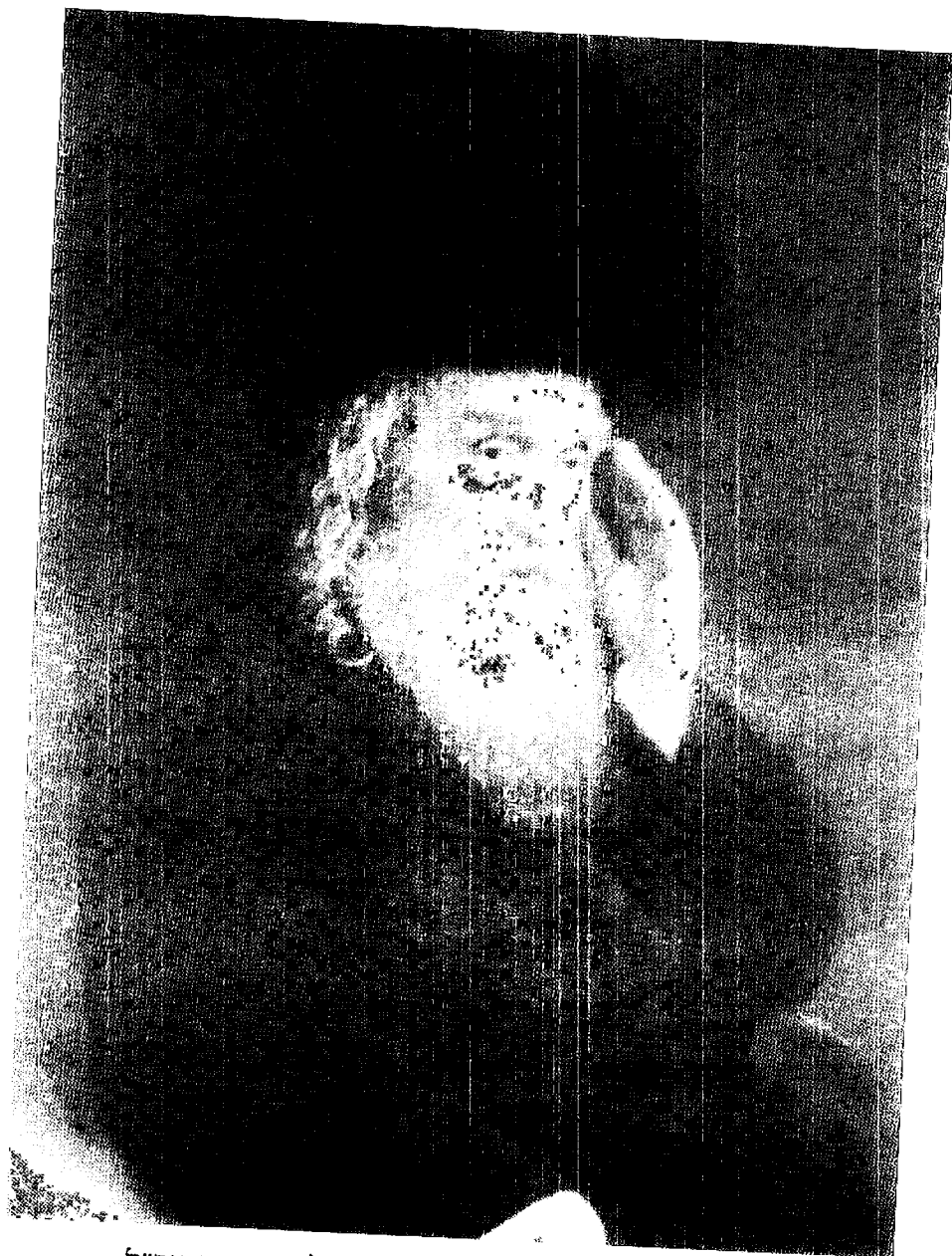
כ"ק אדמו"ר זי"ע המשיך לפסוע בחדר הלוך ושוב, שקוע במחשבותיו הקדושות, והנה לא עבר זמן רב, ושוב פונה כ"ק אדמו"ר זי"ע אל אח הכלה, ושואל אותו - באותו לשון ממש - "ווער איז די מיידל אין קאך"? - מי זו הנערה העומדת במטבח?, ואחיה עונה כמובן "דאס איז די כלה", זו היא הכלה.

ופליאת כל הנוכחים הולכת וגוברת בכפל כפליים, מדוע כ"ק אדמו"ר זי"ע אינו רגוע, ומדוע הוא מרבה לשאול שוב ושוב, פעם, ופעמים, ושלוש, והכל באותו לשון, ווער איז די "מיידל"? [מי זו הנערה הזו], וזאת אחרי שהוא כבר יודע מי היא, והוא יודע שהיא כבר נשואה?!.

לאחר הביקור אמר כ"ק אדמו"ר זי"ע, שהוא מזמין את המחותנים עם החתן לביקור אצלו, בחדרו אשר בבית המדרש. כמובן שמיד באותו היום התאספו כולם, ונכנסו אל חדרו הקדוש. ואז פתח את פיו הקדוש בסערת אש קודש.

וכה היו דבריו הקדושים:

ידוע מה שאמרו צדיקים זי"ע, על דברי רש"י בפרשת תצוה (כ"ח פסוק ו') שכותב, "האפוד עשוי כמין סינר של נשים רוכבות סוסים, וחוגר אותו מאחוריו כנגד לבו". ומובא מצדיקים, שפעם עבר רש"י

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "בית ישראל" מגור זצוק"ל
"בוודאי זה היה מן השמים, שהראו לי את זה, כדי שאני יתעורר
לתקן את הדבר הזה, שנשים הולכות עם פאה, ששערותיה נראות
כמו שערות של נערה!"

הקדוש ברחוב העיר, ולפתע עברו כנגדו, נשות השרים רוכבות על סוסים, ובלא כוונה, ראה אותם רש"י, והצטער מאד על שנכשל בראיית נשים בעל כרחו. עד שהגיע לפסוק זה, והיה צריך לפרש כיצד היה נראה האפוד, אז עלה בזכרוננו, שכאשר עברו לפניו הנשים הרוכבות, ראה אותם חגורות בסינר, והבין שמן השמים הראו לו אותם, כדי שיוכל לפרש היטב את תואר מראה האפוד.

וכאן פנה כ"ק אדמו"ר ה"בית ישראל" זי"ע אל החתן והמחותנים, ואמר בזה הלשון: "איך האב דאך אין מיין לעבן, קיין מאהל נישט גיזען קיין מויד, וואס עפעס האב איך יעצט געזען?!", אוודאי איז דאס גיווען מן השמים, מ'האט מיר דאס געוויזן, כדי איך זאל נתעורר ווערן מען זאל מתקן זיין דעם ענין, וואס ווייבער גיין מיט א שייטל וואס זעט אויס ווי האר פון א מיידל.

זאג איך אייך, מען זאל זאגן פאר אלע, אז קיין איין ווייב זאל זיך נישט דערוואגען אנטאן א שייטל, וואס זעט אויס ווי האר פון א מיידל!".

- אני הרי מעולם לא ראיתי אשה, ואם כן מה פתאום כעת ראיתי?!, אלא בוודאי זה היה מן השמים, הראו לי את זה כדי לעורר לתקן את הדבר הזה, שנשים הולכות עם פאה, ששערותיה נראות כמו שערות של נערה.

לכן אני אומר לכם, שיאמרו לכולם, שאף אשה לא תהיין לחבוש פאה שנראית כמו שער של נערה!!.

כאשר יצאו המחותנים והחתן מן הקודש פנימה, הבינו על מה ולמה הצטער אותו צדיק וקדוש, ועל מה נסובו מחשבותיו הקדושות, כאשר הלך הלוך ושוב אחוז שרעפים, - שאז התבונן והתעמק, לדעת מה רצו לרמוז לו מן השמים, מה רוצים ממנו שיתקן?!

"שיאמרו לכולם, שאף אשה לא תהיה לחבוש פאה שנראית כמו שער של נערה!"
 ב"ק אדמו"ר בעל "בית ישראל" מגור זצוק"ל

כעת הם הבינו כמה הצטער אותו צדיק וקדוש, וכמה כאב לבו הטהור של כ"ק אדמו"ר זי"ע, כאשר שאל פעם, פעמים, ושלוש, "ווער איז די מיידל?", על אף שכבר ידע מי היא, ומדוע כינה אותה בתואר "מיידל" [נערה] ולא בתואר אשה, מפני שכאב לו שאכן זה המצב, שאשה נשואה עדיין מתהלכת עם מראה שיער ממש, ועל ראשה נראה אותו נוי של שיער, שהיה עליה בהיותה נערה!. ועל זה עורר כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, שיש להיזהר שלא לחבוש פאה כזו, שמרחוק היא נראית כמו שער.

שהרי בוודאי מובן לכל בר דעת, שלא התכוין מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל לומר שאם אחרי שמסתכלים היטב ומתבוננים כראוי, מבחינים הבדל בין הפאה לשער, אזי מותר לאשה ללכת עם פאה כזו, שהרי חס ושלום לחשוב על דבר כזה, וכי ברשעים אנו עוסקים, והרי ידוע כמה מסר נפשו אותו צדיק וקדוש על טהרת עיניהם של ישראל. אלא כוונתו הקדושה היתה שאפילו מי שנכשל בראיה בעלמא במבט אקראי של שבריר רגע, כמו מבטו של כ"ק ה"בית ישראל" זצוק"ל בעובדא הזו, שבוודאי היה זה מבט אקראי ממרחק ובלי התבוננות כלל, רק ראיה עמומה של רגע כל דהוא, בלא שום כוונת הסתכלות. ואם זה נראה אז כמו שערות, אזי על זה עורר כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל שיש להימנע מזה בכל תוקף. וכידוע שבימינו כל הפאות הם בגדר זה, שהם נראות כשער, ואפילו יותר נאות משער. ובוודאי שבראיה בעלמא כמו זו שמבוארת, הרי כל הפאות נראות כשיער, וכל אחד מבין שהפאה הגרועה ביותר של היום, היא נראית הרבה יותר כשיער, מאשר אותה פיאה שראה מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל לפני יותר משלושים שנה!.

[וכך גם מסופר, בספר "עולמות של טוהר" חלק א' עמוד 227, שכאשר התקיימה שמתת ברית מילה אצל אחד מקרוביו, לאחר

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "בית ישראל" מגור זצוק"ל
"הדבר אסור מדינא!"

הברית התקרב אל פתח החדר לברך את היולדת בברכת "מזל טוב", כפי שהיה נוהג אצל קרובי משפחתו.

כ"ק אדמו"ר הבית ישראל זי"ע, ניצב ממתין בדלת, ולא פתח פיו לומר את ברכת המזל טוב. לאחר המתנה זמן מה, שאל כ"ק הבית ישראל זי"ע: היכן היולדת? השיבו בני הבית: הנה היא כאן עומדת כל הזמן וממתינה לברכת הרבי.

"אבל היא אינה נראית כלל כנשואה, היא נראית כמו נערה!", השיב כ"ק הבית ישראל זי"ע בתמיהה, עס זעט דאך אויס וי א מיידל" [...]

לאחר אותו מעשה, לא נרגע כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, וטיכס עצה כיצד לבער את הנגע הזה, שנשים חובשות פאות אשר שערותיהן נראות ממש כמו שערות הראש. ואכן ביחד עם עוד מגדולי הדור זצוק"ל, נוסחה קריאת קודש, אשר כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל הגיה את כל האגרת. ולאחר שתיקנו את כל התיקונים וההגהות של כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, והביאו לפניו שוב את הכרוז, קראו בעיון רב. ולאחר מכן קם ממקומו והתחיל להכין את עצמו לחתום על הכרוז.

והעיד הרה"ח רבי ישעיה שיינברגר ז"ל, שהיה נוכח בשעה שהתכונן כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל לחתום על אגרת קודש זו. כאשר הגליון היה מונח על שולחנו הטהור, והעט בסמוך אל הגליון, והכל מוכן ומזומן אל הרגע הנשגב אשר בו יכתב על הגליון שמו הקדוש והטהור של כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, אך מרן זי"ע התהלך בחדרו הקדוש תפוס שרעפים הלוך ושוב, אנחות ונהמות מחרידות התפרצו מלבו הטהור, במשך כל זמן הילוכו בחדרו הקדוש. פחד ואימה נוראה נפלה על ר' ישעיה זצ"ל, בראותו שסערת קודש מתחוללת כעת בלבו הטהור של כ"ק מרן זצוק"ל, הכואב

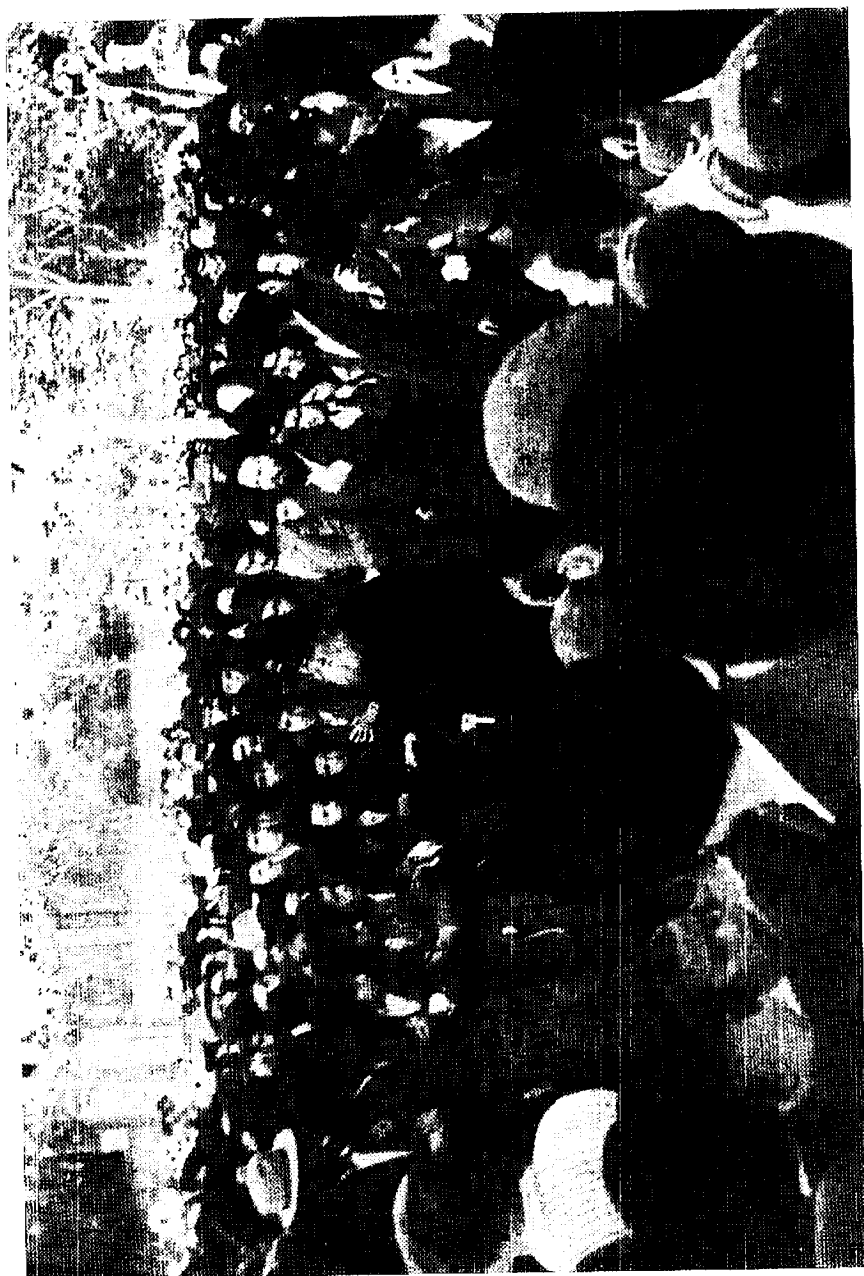

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "בית ישראל" מגור זצוק"ל
 "אין שום היתר!"

ומצטער בצער השכינה הקדושה המייללת ובוכה על בזיון מצותיו של הבורא יתברך, ועל צער התורה הקדושה המתייסרת על חילול מצוה קדושה זו, ועל צער נשמות בנות ישראל הקדושות, אשר נפשם מתייסרת על נזר תפארתם שנגזל ונחמס מהם על לא עוול בכפם, ועד עתה עדיין מתגבר היצר, ועושק מהן את הזכות להתעטר בנזר הצניעות, בקיום מצות כיסוי הראש כראוי וכיאות. [ונכמו שכתוב באגרת קדשו המובאת להלן, שמדבר על כל איש ישראל, "אשר לבו כואב וחרד על קיומם של יסודות הקדושה של עם ישראל"]. ומי יודע מה התחולל בלבו הקדוש והטהור, בראותו ברוח קדשו את אשר יקרה באחרית הימים, ובוודאי ביקש והתחנן בשמי מרומים על נשות ישראל הכשרות, המוסרות נפשם בדור עקבתא דמשיחא, לעשות את רצון בוראם בשלימות, ובוודאי עורר רחמי שמים עליהם, שלפחות לפני ביאת משיח, יזכו הם לקדש שם שמים ברבים, ולא יהיו מתהלכות בראש כל חוצות, כאשר לראשם מונח הדבר "הדומה ממש לשער", אשר "הדבר אסור מדינא" כלשונו הטהור של כ"ק מרן זצוק"ל.

וכך האריך כ"ק מרן זצוק"ל להתהלך בחדרו זמן רב, ופניו בוערים בלבת אש קודש, עד שלפתע ניגש במרוצה לעבר השולחן, וכהרף עין תפס את העט, אך שוב הניחו מידיו, והוסיף להמשיך בעבודת ההכנה הקדושה לפני החתימה, והלך בחדרו שוב ושוב, ברגש ואימה גדולה, ופניו הביעו ארשת פחד אלוקים נוראה. עד שלבסוף ניגש שוב לעבר השולחן, במהירות מופלאה, וחתם את שמו הקדוש והטהור, אשר מתנוסס לתפארה בשולי קריאת הקודש.

אך פירסום המכתב נשתהה, מחמת סיבות שלא היו תלויות בכ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, ועד שיצא הדבר לפועל, נשבה ארון הקודש בסערה בב' אדר תשל"ז, ולא זכינו שיתפרסם הדבר בחיים חיותו. אך בחסדי ה' עלינו, אשר רצון יראיו יעשה, זכינו שיתגלה

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "בית ישראל" מגור זצוק"ל
 "חייב כל הירא את דבר ה', והם על כבוד קונו, וכבוד תורתו הקדושה המוחלט, ואשר
 לבו בואב וחרד על קיומו של יסודות הקדושה של עם ישראל, להקפיד כנוכר לעיל!"

רצון כ"ק מרן זי"ע הקדוש והטהור, אל כל החפצים לעשות את רצונו בשלימות. כידוע שישנם כאלה שעושים רק את "ציוויו" של מקום, אך אנו מדברים מאלו שרוצים לדעת מה הוא "רצונו" של מקום, וזאת נתגלה לכל דורשי ומבקשי ה' ב"אגרת קודש" זו, אשר חתימת כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, מתנוססת עליה לעין כל.

וזה לשון ניצוצות אש קודש, מתוך ה"קריאת קודש" אשר הוגהה ונחתמה על ידי כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל:

"היות כי בעוונותינו הרבים, נפרץ באחרונה שנשים נשואות לובשות פיאה נכרית, הדומה ממש לשיער, מינים ממינים שונים, לא שערום אבותינו, עד שנראין כפרועות ראש חס ושלום, הרינו רואים חובה לעצמנו להודיע דעת תורתנו הקדושה, כי הרבר אסור מדינא".

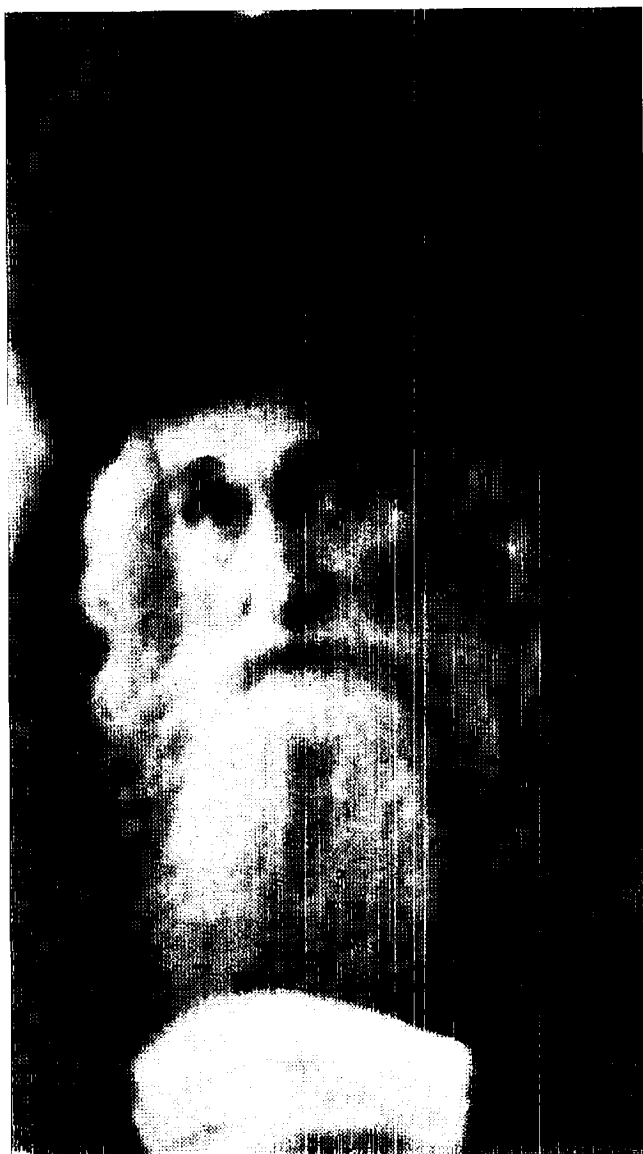
"שאף במקומות שנהגו היתר בפאה נכרית, לא עלתה על הדעת להתיר פיאות נכריות כאלו!. ובכגון דא, אין שום היתר!".

"ולכן חייב כל הירא את דבר ה', וחס על כבוד קונו, וכבוד תורתו הקדושה המחולל, ואשר לכו כואב וחרד על קיומם של יסודות הקדושה של עם ישראל, להקפיד כנזכר לעיל!".

"ולעומת זאת הבטיחנו חכמינו זכרונם לברכה, כי האשה הכשרה, אשר הצניעות היא עדייה ותפארתה, זוכה לבנים מהוגנים, אהובים למטה, ונחמדים למעלה, כשתילי זיתים סביב לשולחנה".

ישראל אלתר

וידוע עד כמה היו חסידים אמיתיים, מתייגעים ועמלים על כל תג ואות שיצאו מתחת ידו הקדושה של כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, וכמבואר בהקדמת הספר "רמזי בית ישראל", עד היכן כל קוץ ותג מדויק בדבריו הקדושים, בפרט בדבר אשר חתם עליו את שמו הקדוש. אשר על כן בוודאי כל החפץ לעשות רצון צדיק, יודע

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "בית ישראל" וצוק"ל
מגור

באגרתו בענין חיזוק מצות כיסוי הראש, מברך את הנמנעות
מלצאת עם כיסוי ראש הדומה לשער, ומקיימות את מצות
כיסוי הראש כרצון הש"י, שבזכות מצוה זו תזכה כל אחת:
"לבנים מחוגנים, אחובים למטה, ונחמדים למעלה,
כשתילי זיתים סביב לשולחנה!"

שזאת התורה לא תהא מוחלפת, ולא יתכן לזלזל בדבר שעליו כתב כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל ש"דעת תורתנו הקדושה כי הדבר אסור מדינא", ו"אין שום היתר!", בפרט כאשר מדובר בדבר "אשר לבו כואב וחרד על קיומם של יסודות הקדושה של עם ישראל", ואשר האשה הנזהרת בזה מובטחת לזכות "לבנים מהוגנים, אהובים למטה, ונחמדים למעלה, כשתילי זיתים סביב לשולחנה".

[וכבר נתפרסמה קריאת הקודש של מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, בחוברת "אין לך יפה מן הצניעות", שיצאה לאור על ידי משמרת הקודש והחינוך בבני ברק, שבנשיאות הגר"ש וואזנר שליט"א, והגר"נ קרליץ שליט"א. וכמו"כ נתפרסמה שוב בחוברת "דעת רבותינו" בני ברק תשנ"ח עמוד 93. ובקובץ "הצנע לכת" שיצא לאור ע"י "משמרת החיים" עמוד צ"ד].

והעיד לפנינו אחד העסקנים שהיה נוכח בשעת מעשה, כאשר אמרו לכ"ק מרן הבית ישראל זצוק"ל, שעדיין יש מעכבים בפרסום הדבר, מפני שלא קיימו עדיין את מה שהתנה, שיצטרפו עוד כמה מגדולי ישראל משאר העדות, כדי שתיקון הדבר יתקבל ויתפשט בכל חלקי הציבור החרדי. אמר כ"ק ה"בית ישראל" זצוק"ל, שרצונו לשמור על אגרת זו, וקיבלה בידיו הקדושות, ואמר בלשונו הקדוש: "דער חתימה בלייבט א חתימה!", און דעת תנאי בלייבט א תנאי!", החתימה נשארת חתימה והתנאי נשאר תנאי. [וכיום ב"ה ישנם חתימות מעוד גדולי ישראל שליט"א שהתעוררו לחזק ולעודד את נשות ישראל, להפסיק לצאת לרשות הרבים עם פאה, ולזכות לשוב לכיסוי הראש עם מטפחת כרצון הש"י, כמו שהתפרסמה חתימת הגר"ש אויערבאך שליט"א, וחתימות הגר"נ קרליץ שליט"א, והגרמ"י ליפקוביץ שליט"א, ועוד]. ומן הסתם ראה ברוח קדשו, שיגיע יום שבו יתעוררו נשות ישראל, ויחפצו לקיים את מצות כיסוי הראש כרצונו יתברך כראוי, לכן הדגיש ואמר בפירושו, ש"החתימה נשארת

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "פני מנחם" וצוק"ל
מגור

חיזק ועודד את האברך ששאל אותו בענין הסרת הפאה,
באמרו:

זהו דבר גדול! דאס איז א גרויסע זאך!

חתימה", למען תהיה חתימתו הקדושה לחיזוק ועידוד לכל נשות ישראל החפצות לזכות בקיום מצוה זו כראוי וכיאות כרצונו יתברך.

והנה מובן ופשוט שעל דבר שכתב עליו מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, ש"הדבר אסור מדינא", בוודאי לא שייך להתפשר עליו, ולומר שרק כל הפאה אסורה, ואילו כאשר מניחים עליה כובע או שמכסים חלק ממנה עם מטפחת, אזי הדבר נהיה מותר, שהרי אם האיסור הוא בגלל שהפאה נראית ממש כשיער, כלשונו הקדוש באגרת קדשו, אם כן, כמו שאף אדם שומר תורה ומצות לא יתיר ללכת עם כובע או מטפחת על השערות, כאשר השערות מגולות למחצה לשליש ולרביע רחמנא לצלן, כך ממש אם הפאה היא דבר האסור מדינא, אזי לא שייך לזלזל בזה למחצה לשליש ולרביע חס ושלום. [וכל מה שפעם היו כאלו שניסו להתפשר על פאה עם כיסוי, היה זה רק בפאות של הזמנים ההם שלא היו נראות ממש כשיער, אבל הפיאות של ימינו שכולם נראות כשער ממש, אזי "הדבר אסור מדינא"! , ולא שייך לזלזל בו כאשר חלק מהשערות של הפאה, נראות לעין כל. רחמנא לצלן].

בחורף תשנ"ה נכנס אחד מחסידי גור אל אדמו"ר בעל הפני מנחם זצוק"ל, באומרו כי זוגתו מסתפקת האם כדאי להסיר את הפאה וללבוש מטפחת, שהרי כל חברותיה אינם הולכות עם מטפחת.

אדמו"ר הפני מנחם זי"ע עודדו באומרו, דאס איז א גרויסע זאך!, דאס איז א גרויסע זאך! [=זהו דבר גדול, זהו דבר גדול!].

כ"ק מרן אדמו"ר בעל "פני מנחם" וצוק"ל

מגור

"יש גם בגור נטיה לכסות את הראש במטפחת אך היה
ענין של הוראת שעה!"

והוסיף לחזק את האברך, באומרו שהוא מעיד על אמו אשת מרן הגה"ק בעל אמרי אמת מגור זי"ע בזיווג שני (הרבנית בזיווג ראשון הלכה רק עם מטפחת, וכמו"כ הרבנית של מרן הגה"ק בעל השפת אמת זי"ע, בין בזיווג ראשון ובין בזיווג שני), ואילו הרבנית של הרה"ק בעל "אמרי אמת" זי"ע, בזיווג שני, - כשהיה הדור כבר פרוץ מאד לפני השואה, ורוב הנשים הלכו עם שיער מגולה, בלי כיסוי ראש כלל, - התחילה להוסיף אל המטפחת שעל ראשה, עוד קצה של "משהו" פאה, אך עם כל זאת, המטפחת היתה מכסה את כל ראשה, עד שכמעט לא ראו את הפאה. כך העיד אדמו"ר הפני מנחם זצוק"ל, והראה באצבעו הקדושה על קצה המצח, אז מ'האט קוים קוים גיזעהן די שייטל! (שבקושי ראו את הפיאה).

ביום יש גם בגור נמיה למטפחות

באחד מהעיתונים השבועונים שיצאו לאור לפני כעשרים שנה, התפרסם ראיון שערכו אצל כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה"פני מנחם" זצוק"ל, בהיותו עדיין ראש ישיבת "שפת אמת". [שכידוע דרכו בקודש עד סוף ימיו, היתה לא לדחות שום יהודי, אפילו עם הבקשה הפשוטה והזולה ביותר. ולכן לא ראה שום הצדקה לדחות את המראיין בגלל הטעם של "אינו לפי כבודו", אשר לא היו קיימים אצלו כאשר מדובר במילוי רצון הזולת].

כאשר המראיין מעלה את נושא חבישת הפאות אצל נשות גור, עונה לו כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה"פני מנחם" זצוק"ל: "כיום יש גם בגור נטיה לכסות את הראש במטפחת, אך היה ענין של הוראת שעה".

והנה מה שאמר "כיום יש גם בגור נטיה לכסות את הראש במטפחת", מן הסתם אין כוונתו לפשוטי העם, שלא זכו לדעת עד היכן הגיע כאב לבו הטהור של כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל

על שנשות החסידים מהלכות ברחובות עם פאה. אלא מסתבר שכוונתו היא לאותם בני עליה שזכו להתחמם לאורו הקדוש של כ"ק מרן ה"בית ישראל" זצוק"ל, כדוגמתו, [שהעיד על עצמו "ראיתי להבת אש וכופפתי את עצמי תחתיה במשך שלושים שנה" !], אשר הם ידעו גם ידעו, כמה נגע ללבו הקדוש מצב כיסוי ראש הנשים בעדתו הקדושה, ועד היכן השתוקק שיזכו נשי עדתו לקיים את מצות כיסוי הראש כראוי, באופן שיהיו הם הסמל והדוגמא לאלו שנושאים את נזר הצניעות והקדושה בשלימות. ואותם חסידים נאמנים, הם אלו אשר גם בגור יש להם נטיה לכסות את הראש במטפחת.

והנה לגבי מה שאמר כ"ק מרן ה"פני מנחם" זצוק"ל, שכל מה שהלכו בגור עם פאות, היה זה מחמת שיש "ענין של הוראת שעה", הרי זה נפלא למתבונן לראות עד היכן הגיעה מידת דיוקן העמוק של מרן ה"פני מנחם" זצוק"ל, שהיטיב להגדיר את כל הענין בשני מילים "הוראת שעה". אשר מי שמתבונן יווכח לראות שהוראת שעה נאמר אפילו על דבר שהוא נשאר איסור גמור מדאורייתא !.

וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות ממרים פרק ב' הלכה ד') על בית דין, "אם ראו לפי שעה, לבטל מצות עשה, או לעבור על מצות לא תעשה, כדי להחזיר רבים לדת, או להציל רבים מישראל מלהכשל בדברים אחרים, עושין לפי מה שצריכה השעה. כשם שהרופא חותך ידו או רגלו של זה כדי שיחיה כולו. כך בית דין מורין בזמן מן הזמנים לעבור על קצת מצות לפי שעה, כדי שיתקיימו כולם, כדרך שאמרו חכמים הראשונים, חלל עליו שבת אחת, כדי שישמור שבתות הרבה עכ"ל - כלומר, אף על פי שמעולם לא נמנו ופסקו בית הדין להתיר את הפאה, אפילו לא לפי שעה, אבל כוונתו של מרן ה"פני מנחם" זי"ע היתה, שיבינו

שזה הכל רק "כשם שהרופא חותך ידו או רגלו", ואין בזה שום היתר קבוע, רק מכיון שלפני השואה היו הולכות נשים רבות מנשי החסידים בגילוי ראש ממש, כידוע, לכן העדיפו את הפאה מגילוי ראש, אבל תמיד יש לכל אחד להתבונן האם גם כיום, עלינו להסתמך על דבר זה, של "חותך ידו או רגלו", כאשר בזמנינו ברוך ה' אין מניעה לקיים את רצון ה' בשלימות, בקיום מצוה זו.

כ"ק מרן אדמו"ר מדאראג שליט"א
נכדו של הגאון הקדוש מדאראג וצוק"ל
בעל "אמרי שפר"

אשר לא היה מסדר קידושין למי שהלכה עם פאה!

דאראג

הגה"ק ר' שמואל פרענקל זי"ע
בעל "אמרי שפר" מדאראג

צאי לך בעקבי הצאן!

אשת הגה"ק בעל "אמרי שפר" מדאראג זי"ע הלכה רק עם
מטפחת בלבד!.

תנאי מעכב בכל סידור קידושין!

הגה"ק ר' שמואל פרענקל מדאראג זצוק"ל, לא היה מסדר
קידושין, למי שהיתה לה פאה נכרית!!!.

ספר אמרי שפר החדש שיצא לאור ע"י נכדו הרה"ח ר' יהודה פרנקל
שליט"א, בסוף הספר במכתבו של הרה"ח ר' יצחק שמעון אסמרייכער
משיכון סקווירא, אות י"ג, מה ששמע מפי זקנו הרה"צ ר' יושע פרענקל
זצ"ל.

ומובא גם בספר "רבינו הקדוש מדאראג" פרק ט' עמוד ע"ט, מהוצאת
הסידי דאראג - בני ברק תשנ"ד.

ויש לציין שהקפידה הזו, שהיה מקפיד לא ללכת לסדר קידושין
למי שהיתה הולכת עם פאה, הוא הנהיג אפילו בדור ובאיזור פרוץ
מאד, כמו שבספרו "אמרי שפר" פרשת תולדות, אנו רואים שמצב

כ"ק מרן אדמו"ר מדאראג שליט"א
נכד הגה"ק מדאראג זצוק"ל
בעל "אמרי שפר"
אשר "היה מתנגד גדול לפאה נכרית!"

צניעות כיסוי הראש, היה בזמנו נורא עד מאד, שהרי הוא אומר שם בזה הלשון, "החיוב מוטל על כל בן תורה שאפשר לו להוכיח, כי גם אם אינו דורש ברבים, על כל פנים מחויב לילך לבית כל אחד ואחד להוכיח!!!..."

והדבר הראשון שכותב שם להוכיח, הוא: "...הנשים בעונותינו הרבים, הרבה בגילוי שער ממש!!!, וגם הצנועות בגילוי מקצת!!!, דבר זה הוא עון גדול רחמנא לצלך..." עכל"ק. כלומר ש"הרבה" מהנשים הלכו "בגילוי שער ממש!", והצנועות לא היו מכסות את כל ראשם אלא היו מגלות חלק מהראש!, ואף על פי כן לא היה מסדר קידושין לאשה שהלכה עם פאה נכרית!!!..

**נכדו הקדוש כעס רק פעם אחת ויחידה בחיים!
 "היתכן שנכדת הגה"ק מדאראג תחבוש פאה"??!"**

"זקני הקדוש בעל אמרי שפר מדאראג זי"ע, אשר הגה"ק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע הכתירו לרבי ולפועל ישועות, היה מתנגד גדול לפאה נכרית.

אנחנו בני בניהם וחסידיהם, עלינו להחזיק במעוזי דרכם הקדושה.

מעולם לא ראיתי את אבי [הגה"צ ר' שמואל דוד קרויז] זצ"ל ברוגזה, ולא שמעתי ממנו דברים בכעס, מלבד פעם אחת, בעיר ראצפערט כשבאה לפניו אשה ממשפחתו בשייטעל [פאה] על ראשה, כעס ורגז ונתן בקולו עליה ועל בעלה, היתכן שנכדת הקדוש מדאראג, תחבוש שייטעל - פיאה - על ראשה"??!"

ממכתב בנו הגה"צ זצ"ל מובא בספר "בירור הלכה"

כותב באגרת, שכשהחל להתפרץ פאה נכרית, דרש מרן החתם סופר זצוק"ל
על תיקון הענין, ובירך את "כל מי ששומע לדבריו, לילך בצניעות בדרך דורות
ראשונים, יזכה לבנים מהוגנים, ויתברכו בכל העינים!"

כ"ק מרן הגה"ק רבי יוסף צבי דושינסקי זצוק"ל
"והרים קולו בכה, מכלל הן אתה שומע לאו!"
"וכל העם אחוזם היל ורעדו! בשמעם דברים אלו, יוצאים מפיו כל נדריו!
בקדושה ובטהרה!"